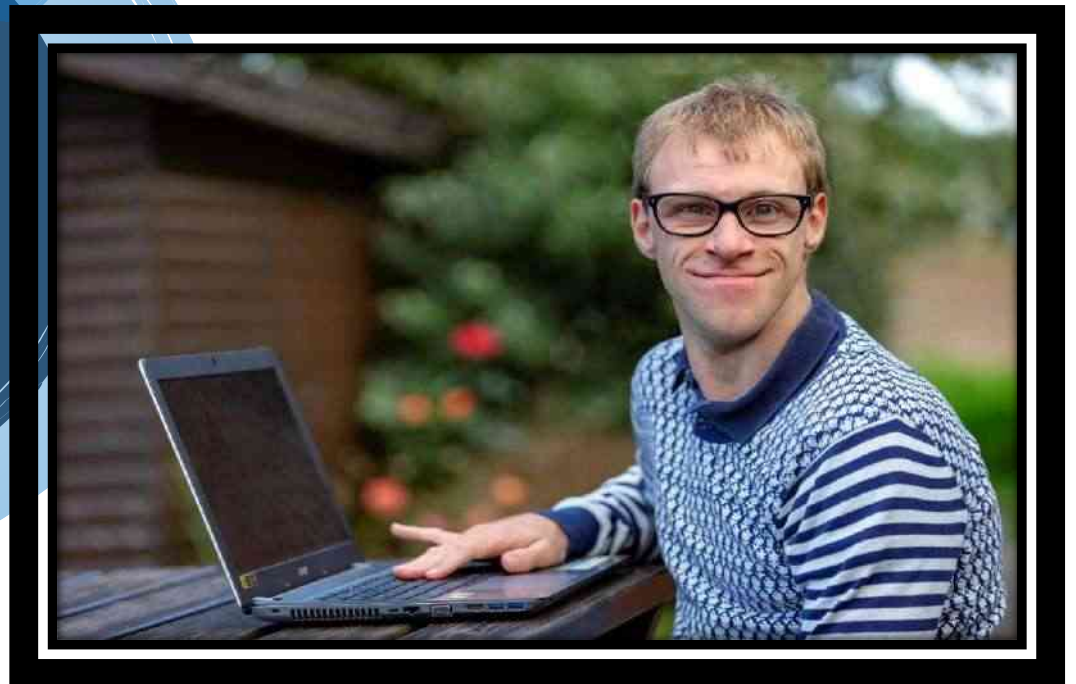

Het Nieuws Van De Eerste Naald

Op 1 maart 2020 begon de geschiedenis van deze krant. Nu komen wij stapvoets aan de tiende editie toe. Dit jaar is er echt wel ergens iets gaan gloeien dat we niet meer kunnen wegdenken. Wat begon als een kleine krant, lijkt zich stilaan om te toveren tot iets dat zijn eigen richting kiest.

...t stukje geschiedenis

Beste Lezer,

Naar goede gewoonte beginnen wij met een klein voorwoordje, maar eigenlijk is dit een klein stukje geschiedenis. Want deze krant is volop aan het groeien, zowel in de lengte als de redactieploeg zelf. Want op hele korte tijd telt de redactieploeg maar liefst 12 leden. Dat is wel veel maar voor de verdere toekomst hoop ik dat het haalbaar is om elk jaar een extra krant uit te geven.

Hoe de krant eigenlijk ontstaan is lees je verder in deze krant, het zou zomaar kunnen dat je totaal verrast bent over de geschiedenis rond Het Nieuws Van De Eerste Naald. Jawel ik begon alleen met de krant, en heb alles zelf opgebouwd, en wil nu de inhoud hiervan behouden. De eerste 2 kranten verzorgde ik ook de lay-out. Voor de 3de editie kreeg ikzelf hulp voor de lay-out door Chris Vandonick, en meteen was krant vele mooier en kleurrijker, dan de 2 eerste edities.

Nu dat de 10de editie stilaan dichterbij komt, is het de hoogste tijd om alles nog eens zelf ineen te steken, en daarom deze krant. Het is voor iedereen een grote verrassing, want niemand weet hiervan. Eigenlijk was de bedoeling om een kort krantje in het najaar te maken, maar nu deze krant er is, kunnen wij aftellen naar de 10de editie. Graag wil ik iedereen nog bedanken die hieraan meegeholpen heeft, en nog veel leesplezier gewenst.

Hoofdredacteur

Wouter

Algemeen mailadres

Redactiewg@gmail.com

Nieuws

De nog niet gestreden strijd

In Vlaanderen leven duizenden mensen met een beperking in een steeds moeilijker financieel klimaat. Terwijl de kosten voor zorg, ondersteuning en dagelijkse uitgaven blijven stijgen, wordt ook van hen verwacht dat ze besparen en dit bovenop een budget dat al bijzonder krap is. Voor velen voelt het alsof hun basisrechten steeds opnieuw onder druk komen te staan: van het inperken van ondersteuning tot het risico op misbruik in alledaagse situaties. Het debat over het persoonsvolgend budget en de manier waarop onze samenleving met kwetsbare burgers omgaat, wordt daardoor steeds dringender.

De voorbije jaren kregen sommige budgethouders te maken met een gedeeltelijke afname van hun persoonsvolgend budget (PVB). Na juridische procedures en tussenkomst van belangenorganisaties zoals GRIP vzw werd een deel van die beslissingen teruggedraaid. Het PVB is nochtans een cruciaal instrument. Het biedt mensen met een beperking een budget op

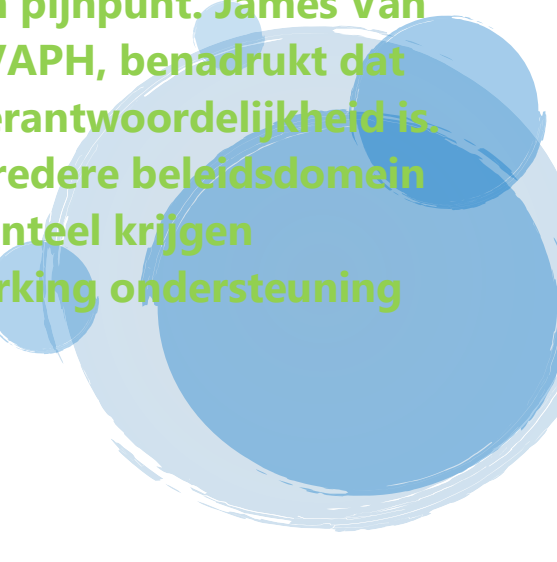
A large, dark blue circle with a lighter blue, hand-painted style border is positioned in the upper left corner of the page.

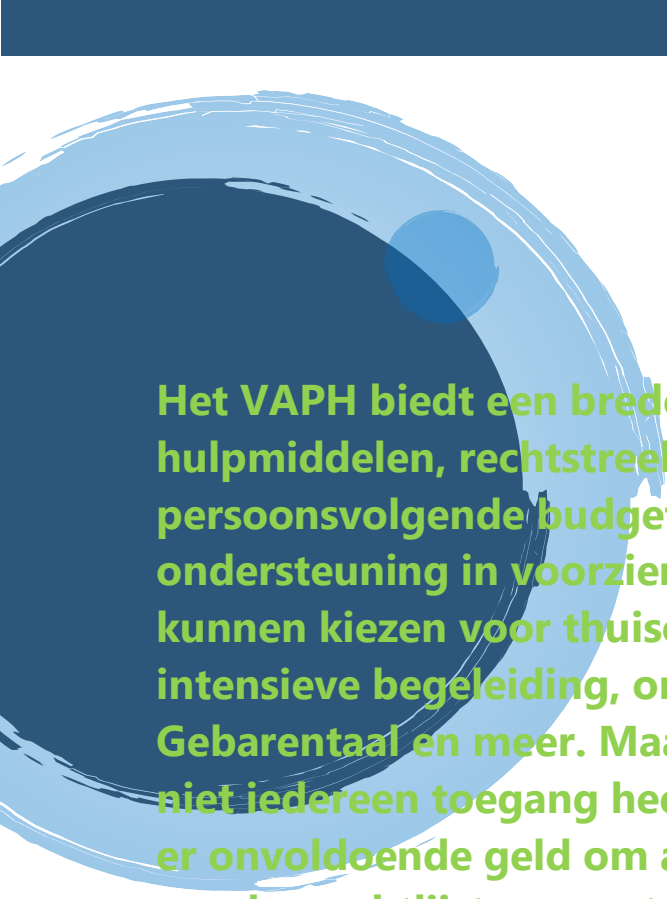
maat van hun ondersteuningsnoden, uitbetaald door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) en gefinancierd door het beleidsdomein Welzijn. Het budget volgt de persoon, niet het aanbod, en laat toe om zorg en ondersteuning zelf te organiseren.

Behalve een klein vrij besteedbaar deel moet elke uitgave worden verantwoord via vooraf goedgekeurde contracten en overeenkomsten. Budgethouders of hun vertegenwoordigers moeten facturen, bankafschriften en contracten steeds kunnen voorleggen aan de overheid.

Ook in het dagelijkse leven voelen mensen met een beperking de financiële druk. Alles wordt duurder, en wie weinig marge heeft, wordt daar het hardst door getroffen. Bovendien lopen sommigen risico op misbruik, bijvoorbeeld wanneer onbekenden hen geld vragen onder allerlei smoesjes. Voor wie kwetsbaar is, kan zo'n situatie snel fout aflopen.

Een van de hardnekkigste problemen blijft de lange wachtlijst voor persoonsvolgende budgetten en persoonlijke-assistentiebudgetten. Dat is al jarenlang een pijnpunt. James Van Casteren, administrateur-generaal van het VAPH, benadrukt dat een inclusieve samenleving een gedeelde verantwoordelijkheid is. Niet alleen zijn agentschap, maar ook het bredere beleidsdomein Welzijn moet mee aan boord blijven. Momenteel krijgen ongeveer 107.000 Vlamingen met een beperking ondersteuning via het VAPH, en dat aantal stijgt elk jaar.

A cluster of overlapping blue circles in various shades is located in the bottom right corner of the page.

Het VAPH biedt een brede waaier aan ondersteuningsvormen: hulpmiddelen, rechtstreeks toegankelijke hulp, persoonsvolgende budgetten, persoonlijke-assistentiebudgetten, ondersteuning in voorzieningen of combinaties daarvan. Mensen kunnen kiezen voor thuisondersteuning, kleinschalig wonen, intensieve begeleiding, ondersteuning in onderwijs, tolk Vlaamse Gebarentaal en meer. Maar die keuzevrijheid blijft relatief zolang niet iedereen toegang heeft tot een budget. Door besparingen is er onvoldoende geld om alle wachtenden te helpen, laat staan om de wachtlijsten weg te werken.

Vlaams minister van Welzijn Caroline Gennepe kondigde extra investeringen en hervormingen aan. Maar die plannen roepen ook bezorgdheid op: sommige voorstellen zouden ertoe kunnen leiden dat mensen met een beperking minder goed aan hun noden kunnen voldoen. Er circuleren zelfs signalen dat bepaalde budgetten mogelijk worden ingeperkt, al is daarover nog geen duidelijkheid. Wat wel vaststaat: bijkomende middelen en structurele hervormingen zijn noodzakelijk.

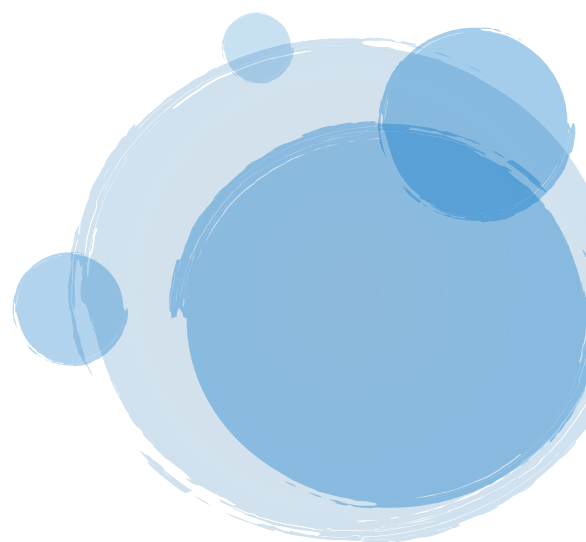
Mensen met een beperking zijn veel meer dan hun ondersteuningsnoden. Ze gaan naar school, werken, dragen bij aan de samenleving en leiden hun leven in een omgeving die nog altijd onvoldoende is aangepast aan hun noden.

De vraag aan de Vlaamse regering is helder: investeer in een samenleving die écht inclusief is. Mensen met een beperking verdienen niet alleen zorg, maar ook respect, zekerheid en gelijke

**kansen. Jawel, dit is een nog niet gestreden strijd, en uiteraard
gaan wij hier nog van horen**

Het project voor de toekomst

Er zijn veel te weinig woonvoorzieningen waar mensen met een beperking kunnen verblijven, dit dachten de mensen van Het Epos ook. Maar toch zijn er in ons land ruim over de 1.000 woonvoorzieningen voor mensen met een beperking. Ook Het Epos startte een tijdje geleden met een nieuwe woonvoorziening, namelijk huis Epos Meer, gelegen in Meerhout. Een tijdje geleden spraken wij met een begeleidster van huis Epos Meer, namelijk de 35-jarige Liese Vennekers en dit nog wel in het Dagcentrum van Geel, waar ze ook actief is als begeleidster, en dit ondertussen al 13 jaar.

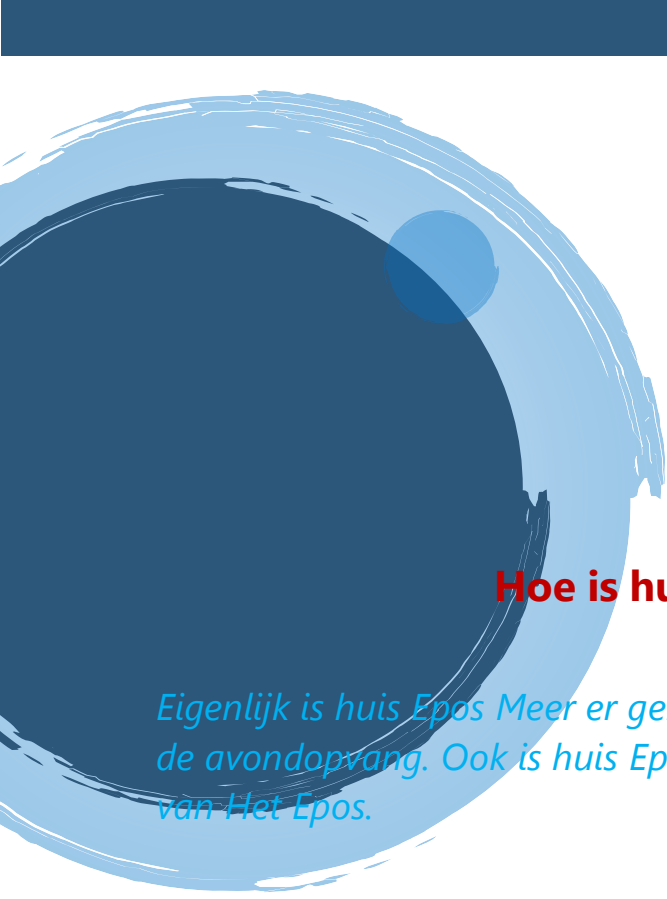
Bij aankomst werden wij met open armen ontvangen, en kon ons gesprek beginnen. Liese woont in Geel, en heeft 1 zus en in meter van 2 kinderen, haar lievelingskleur is roos, en haar hobby's zijn, zwemmen, lopen, fietsen, en ook spreekt ze graag af met familie of vrienden om iets te drinken. Kortom een heel sportieve vrouw.

In het dagelijkse leven werkt Liese, maar dat niet alleen, want omstreeks 6.30 uur in de ochtend kan je haar terugvinden in het zwembad, en daarna gaat ze werken. Ook geniet Liese volop van het leven.

Waar komt deze naam eigenlijk vandaan?

De naam zelf komt van een huis in Meerhout. Ook is het een afkorting van Meerhout, wie deze naam koos? Wel, ik denk dat de directie deze naam koos.

Hoe is huis Epos Meer ontstaan?

Eigenlijk is huis Epos Meer er gekomen door een tekort in de zorg, en zeker voor de avondopvang. Ook is huis Epos Meer er gekomen omwille de zorguitbreiding van Het Epos.

Hoe ben je eigenlijk bij huis Epos Meer terecht gekomen?

Wel, eerst waren er 2 nieuwe personeelsleden aangenomen bij Het Epos. Maar voor 1 iemand was het toch niet wat hij juist zocht, tja je moet dit ook graag willen doen en gelukkig is dat bij mij wel het geval, en toen werd ik gevraagd, ik moest er dan ook niet lang over denken, en zo ben ik al 1 jaar actief in huis Epos Meer. Ik vind het heel leuk, en ik heb voldoende afwisseling, meer hoeft dit toch niet te zijn?

Wat is er zo bijzonder aan huis Epos Meer?

Wel, het is een oude veeartswoning-waardoor dat eerder aanvoelt als een gewoon huis dan een voorziening. Ook is dit bedoelt voor enkel avondopvang, je kunt het vergelijken met een kot, maar dan voor mensen met een beperking.

Kan je iets vertellen rond de werking van huis Epos Meer?

Huis Epos Meer is een huis voor mensen met een beperking, ook mogen deze mensen hun eigen activiteit doen. En weet je wat? Momenteel zijn er 7 vaste bewoners, en is er één logeerkamer. Dit is dan ook een heel gezellig groepje.

Wat maakt huis Epos Meer zo bijzonder?

Zoals ik juist vertelde is dit dus een klein en gezellig groepje, met een echte huishoudelijke sfeer, en het bijzonderste is dat erin huis Epos Meer alleen maar vrouwen wonen en werken, dit is trouwens bij geen andere afdeling van Het Epos het geval. Trouwens, ik vind het belangrijk dat ik een kleine groep de gepaste zorg kan geven, dus ik wil deze groep echt wel blijven begeleiden.

Wat doen jullie zoal allemaal tijdens de avonden?

Wel, eigenlijk alles wat de bewoners graag doen, zoals knutselen en schilderen, tekenen, kleuren, televisiekijken, muziek maken, dansen en als laatste diamant pittig. Wat dit juist is? Wel, diamant panning is een creatieve, ontspannende hobby waarbij je kleine, glanzende kunststof steentjes ('diamantjes') op een zelfklevend canvas plakt om afbeeldingen te maken. Het werkt als schilderen op nummers, waarbij symbolen op het doek aangeven welke kleur steentje geplaatst moet worden. Het resultaat is dan ook heel kleurrijke, en schitterende kunstwerken.

Hoe steekt de ondersteuning van de bewoners in elkaar?

Wel, eerst en vooral worden er huishoudelijke taken uitgevoerd zoals koken, afwassen, wassen en was plooiën, maar ook de dagelijkse verzorging zoals de bewoners wassen en eventueel de nagels knippen. Er moeten natuurlijk ook praktische dingen gebeuren, zoals de bestelling van de Albert Heijn maken, medicatie klaarzetten,

Want er moet ook van alles in huis zijn voor bijvoorbeeld te kunnen eten. Maar eigenlijk is het doel voor de bewoners een aangename avond aan te bieden. Dit is tot op de dag van heden altijd ook gelukt, want de bewoners wonen er graag, en voelen zich thuis, in huis Epos Meer. Dit is toch de bedoeling.

In de toekomst verhuizen jullie naar De Rijn in Geel, maar hoe staan de werken ervoor?

Momenteel is het wachten op een vergunning, en is er nog niets gebeurd, ik weet ook niet of wij binnen de 3 jaar kunnen verhuizen naar Geel, want eigenlijk is het de bedoeling dat wij in de toekomst naar De Rijn verhuizen. Misschien kunnen wij in Meerhout blijven, maar ik weet niet of dit echt wel haalbaar is.

Hoe kijk je naar de toekomst van huis Epos Meer?

Wel, ik hoop stiekem dat huis 'T Meer blijft bestaan, als De Rijn er komt. Want het is een leuke werkplek en ik vind het ook een fijne afwisseling met mijn werk in het Dagcentrum.

Wie kan er eigenlijk zoal allemaal in huis 'T Meer wonen?

Wel, dat is simpel uit te leggen, want mensen met een beperking die een toegekend budget van het VAPH hebben, kunnen overnachten in huis 'T Meer, hierbij wordt er ook gekeken naar de zorgnood en kunnen van de bewoner. Dit heeft allemaal met punten te maken, maar daar weet ik niets over want dit is te ingewikkeld.

Kan je eens vertellen wat er zo symbolisch is aan huis 'T Meer?

Dit is een hele moeilijke vraag, en hier heb ik geen antwoord voor want ik weet het niet.

Na ons gesprek namen wij afscheid en vertrokken wij voor onze volgende opdracht, Liese, bedankt voor de leuke babbel, en wij wensen je nog veel succes toe in huis 'T Meer. Een gezellig groepje, samen met goede begeleiding, dit is huis 'T Meer in het kort samengevat, wij hopen alvast dat er in ons land nog meer

woonvoorzieningen tijdens de toekomst komen, want dit is en blijft echt nodig, maar Het Eepos heeft al het goede voorbeeld gegeven.! Jawel, het blijft een mooi project.

Voor het eerst uit de geschiedenis van onze krant kregen wij bij dit interview hulp van Ward. Wij

Willen hem alvast van harte Welkom heten in het redactieteam.

De mislukte poging

In Frankrijk werd er onlangs een man opgepakt, dit omwille dat hij verdacht werd voor ontvoering en mishandeling van zijn buurjongen. De persoon inquisitie leefde alleen, maar profiteerde van de goedheid van zijn buurjongen, en besliste zelfs om de zorg van deze jongen op zich te nemen, want deze heeft een beperking, maar dit hielden zijn ouders tegen, want men vertrouwde de man niet.

En dit was ook heel terecht, want men hoorde regelmatig klachten over de bewuste man, zo deed er eerst een 80-jarige vrouw zijn boodschappen, maar na één verkrachting was dit voorbij, de vrouw klaagde de man bij de

politie aan en toen werd de man in ons land opgepakt, en verhoord. Toch werd hij na enkele dagen weer vrijgelaten.

Na zijn vrijlating, kwam hij terug bij de burens aanbellen, maar wel als hij zeker wist dat zijn ouders niet thuis waren, en vroeg toen hetzelfde aan zijn buurjongen. De jongen werd hiervoor betaald en nog wel 20€ per keer dat hij naar de winkel ging. Soms verdiende hij wel 60€ per dag.

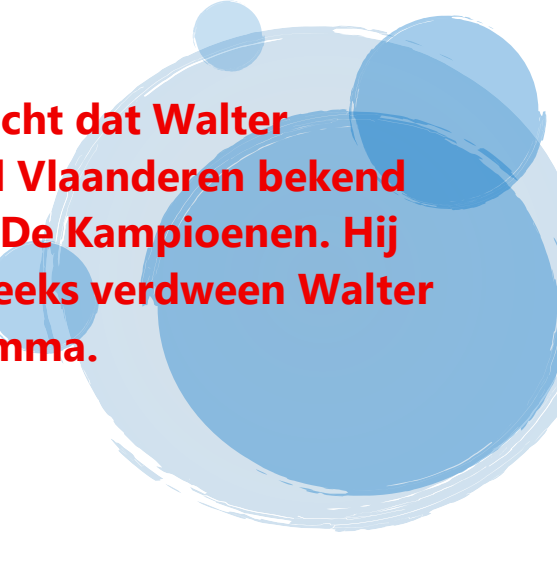
Dit was mooi meegenomen voor de jongen. Maar toch kregen zijn ouders iets op het oog, want hij kwam altijd met blauwe plekken terug thuis. Op een dag volgde de ouders hun zoon, en wat ze zagen was niet oké. De jongen kreeg slaag en niet een beetje hoor, vandaar de blauwe plekken, de ouders gingen terug naar huis toe, en verwittigde de politie.

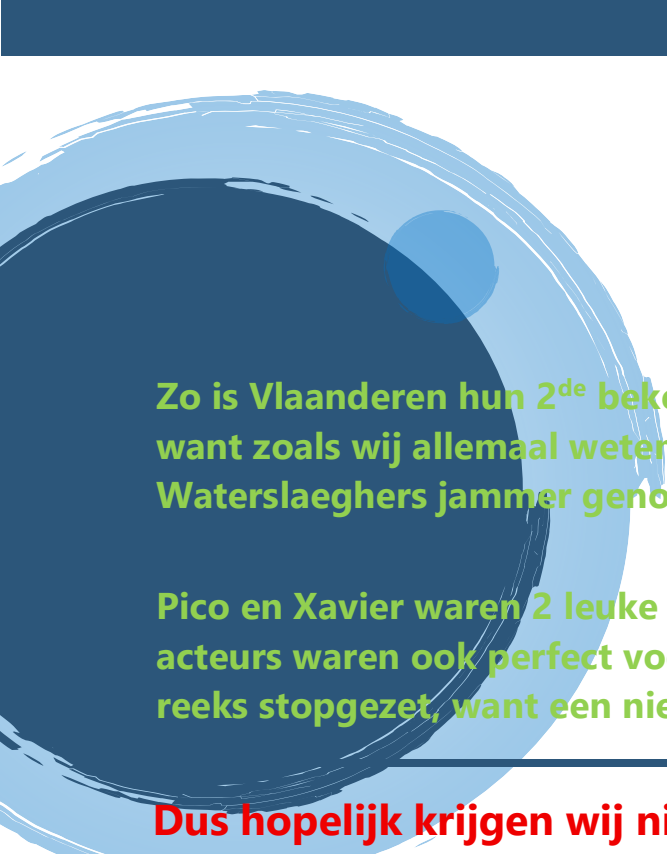
Toen de politie arriveerde bleek dat de jongen opgesloten zat in de auto van hun buurman. Gelukkig kon de politie de jongen bevrijden en werd de buurman opgepakt en in de gevangenis opgesloten, en wordt nooit meer vrijgelaten. De bewuste jongen werd ook goed gevolgd, niet door een crimineel, zoals de buurman, maar wel door de politie. En weet je wat de ouders nog ontdekte? Het geld dat de jongen verdiende was speelgoedgeld, dit bewezen de ouders aan de politie.

Dus vertrouw nooit een persoon, met slechte bedoelingen, ook al bedoelt deze persoon het goed, checkt na of dit wel echt klopt, want voor je het weet ben je er ingeluisd. Wij hopen dat dit nooit meer gebeurt, want het is nooit leuk als je zoiets meemaakt.

Afscheid van een goede acteur

Op donderdag 30 april 2026, kwam het bericht dat Walter Michiels overleden was. Walter werd in heel Vlaanderen bekend als Pico Coppens van de populaire reeks FC De Kampioenen. Hij was ervan in het begin bij, maar in de 4de reeks verdween Walter plotseling uit het populaire televisieprogramma.

Zo is Vlaanderen hun 2de bekende Vlaming uit FC De Kampioenen verloren, want zoals wij allemaal weten is ook Johny Voners bekend als Xavier Waterslaeghers jammer genoeg ook overleden.

Pico en Xavier waren 2 leuke personages in de reeks, maar ook de andere acteurs waren ook perfect voor deze reeks, jammer genoeg werd deze reeks stopgezet, want een nieuwe reeks zou heel België wel zien zitten.

Dus hopelijk krijgen wij nieuwe afleveringen te zien, en dit omwille Pico te eren, zoals men dat bij Xavier ook gedaan heeft, maar toen was het een gewone film. Vlaanderen mist de populaire reeks dan wel echt hard, maar laat ons ook eerlijk zijn, ook Pico en Xavier worden heel erg gemist.

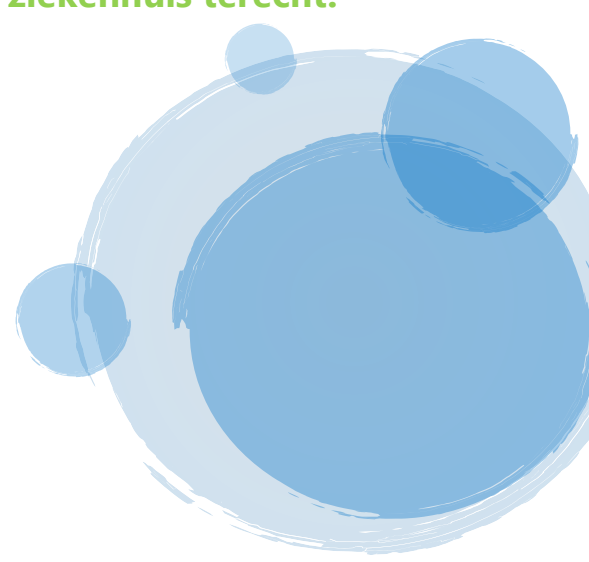

De onvoorspelbare periode

Een tijdje geleden opende Artsen Zonder Grenzen een gerestaureerd gebouw dat als ziekenhuis moet dienen in Zuid-Soedan, want het huidige ziekenhuis is aan hernieuwing toe, want het dak lekt, en er zijn nog mankementen dat men maar niet opgelost krijgt.

Zoals wij ook wel weten kan een ziekenhuis natuurlijk niet gemist worden, dus er werd een nieuwe plaats gezocht dat voor ziekenhuis kon dienen. Want het oude ziekenhuis werd afgebroken, maar eerst moest er een nieuwe locatie gevonden worden om een nieuw ziekenhuis te bouwen, en moest heel de procedure worden ingediend. Toen alles oké was, en de bouwaanvraag goedgekeurd was, kon men eindelijk beginnen aan de bouw van een heel groot ziekenhuis.

Nadien werd er op een andere plaats het gerestaureerde ziekenhuis geopend, en werd alles verhuist naar het tijdelijke ziekenhuis, maar al snel bleek dat er veel te weinig parking aanwezig was, maar dit niet alleen want ook het tijdelijke hospitaal was veel te klein, en werd er in een snel tempo een nieuw gebouw aan het tijdelijke ziekenhuis geplaatst, zodat het gebouw nog groter werd. Maar toch was het tijdelijke ziekenhuis nog niet groot genoeg en werd er een ander ziekenhuis geopend, dat was een heel groot gebouw, en zo kon iedereen in het andere ziekenhuis terecht.

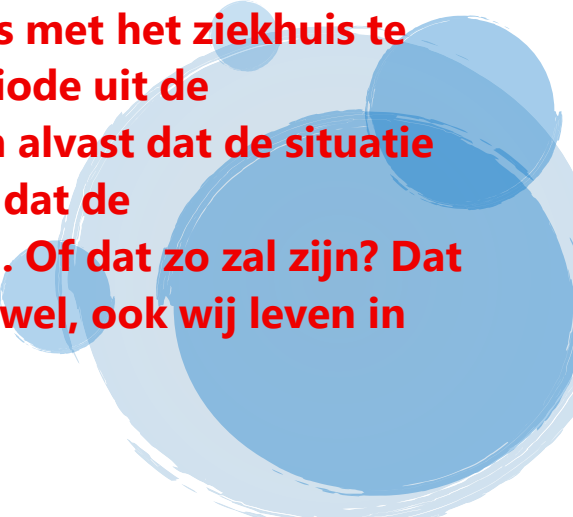

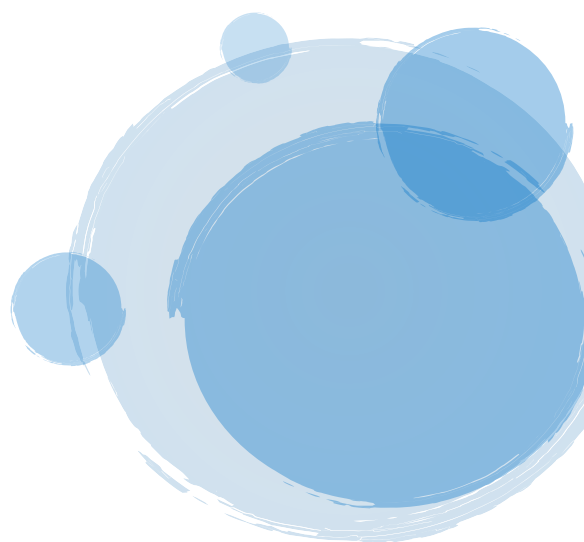

En dit was heel goed ook, want op een dag werd het gerestaureerde ziekenhuis opeens gebombardeerd, dit terwijl er medewerkers in het gerestaureerde hospitaal aan het werk waren. Jammer genoeg bleef er niets meer van het gebouw over, 7 mensen kwamen om het leven en er waren ook 5 gewonden Volgens Artsen Zonder Grenzen is het niet per ongeluk dat dit voorval is voorgevallen.

Want in Zuid-Soedan gebeurt dit wel meer dat men plotseling een gebouw bombardeert, daarom vreest men altijd dat er een nieuwe oorlog uitbreekt. Hopelijk komt dit niet zover. Ondertussen is het ziekenhuis helemaal klaar, en heeft men de intrek al genomen in het nieuwe ziekenhuis. Iedereen is heel tevreden over het splinternieuwe ziekenhuis. En weet je wat? Het is een heel stevig gebouw, dat hopelijk niet geteisterd wordt door bombardementen, zoals bij het gerestaureerde ziekenhuis, want dit is voor niemand leuk.

Alles is goed gekomen, met het ziekenhuis, maar de veiligheidssituatie is heel slecht, dus hopelijk verbeterd de situatie nog, want dit is echt voor niemand leuk. Ondanks de bombardementen verliep alles eigenlijk goed, en dat is het bijzonderste. Het was voor iedereen die iets met het ziekhuis te maken heeft wel de onvoorspelbaarste periode uit de geschiedenis van het ziekenhuis. Wij hopen alvast dat de situatie in Zuid-Soedan echt nog wel verbeterd, en dat de bombardementen ook volledig wegblijven. Of dat zo zal zijn? Dat kunnen wij ook alleen maar hopen, want jawel, ook wij leven in een echte onvoorspelbare periode.

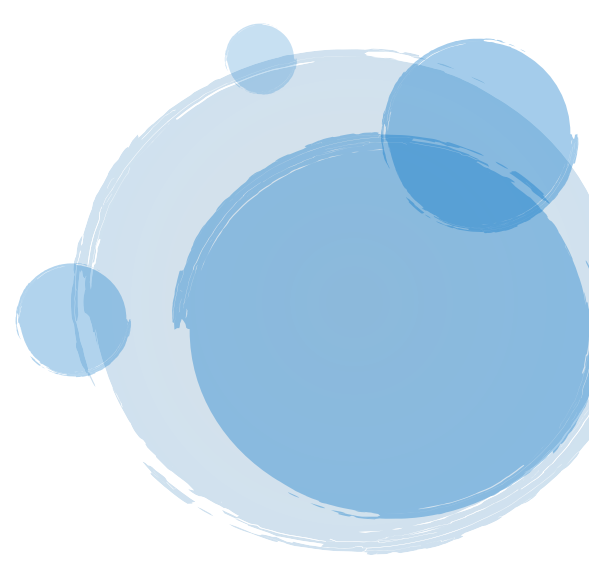
A large, dark blue circle with a lighter blue, textured border is positioned on the left side of the page. It has a smaller, solid blue circle inside it.

Het monument van Geel

Een tijdje geleden spraken er enkele leden van onze redactieploeg met een echt monument, dit over haar loopbaan en ook rond haar pensioen. Want na 42 jaar trouwe dienst in het Dagcentrum van Geel, neemt Sonja Wouters afscheid, en kan ze genieten van een welverdiend pensioen. Wat niemand in deze tijd nog doet, kreeg Sonja het toch voor elkaar om een loopbaan van 42 jaar op dezelfde plaats te ondernemen.

Op een mooie dag, ontving Sonja dus enkele redactieleden in het Dagcentrum van Geel, niet wetende dat dit gesprek over vele onderwerpen zou gaan, begonnen onze redactieleden met dit gesprek.

Sonja Wouters werkt in het Dagcentrum van Geel, in leefgroep 1. Met enkele deelnemers moet ze ook de hof opkuisen, dit zowel op het domein van het Dagcentrum, maar ook verzorgt Sonja samen met haar bende van het Dagcentrum de tuin van Olo-Rotonde- VZW, ook gelegen te Geel.

A collection of overlapping blue circles of various sizes is located in the bottom right corner of the page. The circles have a textured, hand-painted appearance.

Op 2 mei '26 is Sonja al 40 jaar gehuwd met Frans, samen kregen ze 2 kinderen Bert en Maarten, en hebben ook 2 kleinkinderen, Nand en Marie genaamd. Sonja deed ook stage in het Dagcentrum en dit gedurende 5 jaar, ze startte in 1983 met haar stage en in 1989 begon haar officiële loopbaan. Sonja haar lievelingseten is vidé met frieten, vis en een goede pasta vongole kan ook altijd in het lichaam van Sonja. Haar lievelingskleur is geel, maar met blauwe kledij voelt Sonja haar ook altijd heel goed.

Wat zijn je hobby's?

Wel, ik ga graag op weekend in Nederland, waar ergens in Nederland? Dat speelt voor mij geen rol, als het maar ergens in Nederland is, en dan neem ik mijn elektrische fiets mee, want ik fiets heel graag. Bij mooi weer ga ik ook graag naar de vijver. Want eigenlijk heb ik samen met nog iemand anders een vijver, en dit ergens in Geel, en daar lijkt het altijd vakantie. Weet je wat ik ook graag doe? Wel, ik zal het eens uitleggen, dat is misschien voor sommige onder jullie iets nieuws, maar ik dans graag, en zeker volksdansen. Zodra ik met pensioen ben zal ik eens uitzoeken waar ik zou kunnen dansen. Weet je wat ik ook nog leuk vindt? Wel, ik luister ook graag naar moltown muziek, Diana Ross, Abba en the Supremes.

Wat en waar heb je gestudeerd?

Wel, de kleuter en lagere school volgde ik in Sint-Dimpna, en het middelbaar sociaal technisch volgde ik op de Pas. Op mijn 18de ging ik voor 1 jaar in Antwerpen studeren maar ik feestte heel graag. Nadien studeerde ik nog 2 jaar aan De Vlod voor begeleider A2 en 3 jaar voor begeleider A1. Weet je wat voor mij eigenlijk is bijgebleven uit mijn studentenleven? Het harde studeren, maar ik heb ook vrienden gemaakt en natuurlijk hoort het pinten pakken ook bij het studentenleven. En weet je wat? Dit is nog altijd niet veranderd, want ook in deze tijd gaan studenten eens graag één pintje drinken en ze hebben groot gelijk.

Waarom koos je eigenlijk om in de zorgsector te stappen?

Wel, ik voelde mij eigenlijk aangetrokken om samen met mensen te werken, maar ik wou er ook voor andere mensen zijn, en samen op stap te gaan naar een kwalitatief en beter leven.

Welke verwachtingen had je toen van de zorgsector?

Mijn verwachtingen waren heel groot, maar ik had al snel door dat we niet voor iedereen goed konden doen. In ons Dagcentrum waren er maar een beperkt aantal plaatsen en de wachtlijsten waren lang. Nu zijn de wachtlijsten ook wel heel lang, maar in die tijd was het echt heel erg. Want in de goede oude tijd mochten er op een bepaald moment maar 34 mensen naar het Dagcentrum komen, maar wegens de vele vragen werden er 40 mensen geholpen. Dit leidde toen al voor schrijnende situaties, en ook bij mij, want ik vond dit toen ook echt heel erg.

Hoe ben je eigenlijk in het Dagcentrum van Geel terechtgekomen?

Ik hoorde via een vriendin dat er aan het ziekenhuis van Geel een opvang was voor volwassenen met een verstandelijke beperking en ik ging solliciteren voor een stageplaats.

Hoe zag je eerste werkdag in het Dagcentrum eruit?

Ik werd heel goed ontvangen door 18 deelnemers. De dag werd gestart met een tasje koffie, dit samen met een bespreking over het weekend. Nadien werd er muziek gemaakt met onze vorige muziektherapeut, namelijk Frans Jacobs. Tijdens de namiddag werd er een grote wandeling rond de vijvers van het rusthuis Wedbos gemaakt. 's Avonds mocht ik meerijden met de bustour en dit als begeleider in de bus.

Welke verwachtingen had je eigenlijk bij je eerste werkdag?

Ik had graag een positief, warm en een heel goed contact met de deelnemers en het personeel en ik kan je vertellen dat we daar allemaal in geslaagd zijn.

Hoe kijk je terug naar je carrière van 42 jaar in het Dagcentrum van Geel?

Voor mij was het een mooi leerproces om met mensen om te gaan. Ik heb vele vrienden gemaakt in het Dagcentrum en ik heb leuke activiteiten mogen organiseren. Maar ook de contacten met de ouders van de deelnemers waren aangename momenten. Daarom een welgemene dankjewel dat ik in ons dagcentrum mocht werken.

In welke ateliers van het Dagcentrum heb je zoal allemaal gewerkt?

Dat is eigenlijk te veel om op te noemen. Maar ik zal eens een poging ondernemen. Ik werkte in het textiel atelier maar in ons nieuw dagcentrum kreeg ik de verantwoordelijkheid om de activiteit refter onderhoud op te starten. Ik organiseerde de onderhoud-poets en bestellingenploeg en mocht mee de hof onderhouden. Bij Olo werkten we ook in de tuin en kweekten we groenten voor de soep. Tijdens corona stond ik opeens in de keuken met de deelnemers van leefgroep 1. Sporten in de Axion, paardrijden, zwemmen en de linnenkamer zaten allemaal gedurende mijn loopbaan in mijn takenpakket. Maar wat de meesten nog niet weten is dat ik ooit muziek heb gespeeld in het Dagcentrum, en nu ben ik al vele jaren begeleider van leefgroep 1.

Wat is er zoal allemaal veranderd in die 42 jaar?

Wel, de hoeveelheid groepen, de aangeboden activiteiten, de verhuis van het ziekenhuis naar de Nieuwstraat, want vroeger was het Dagcentrum trouwens in het ziekenhuis, de groei van het aantal deelnemers en personeel, de inhoud van de werking en niet vergeten de samensmelting van het Eepos.!

Hoe kijk jezelf naar je werk in het Dagcentrum?

Wel, eigenlijk heb ikzelf in het Dagcentrum met onze gasten heel hard gewerkt, ten minste dat vind ik toch. Wij gingen altijd voor de positieve uitdaging, het lukte ons dikwijls, en als het eens tegenviel "kop op, rechte rug" en zochten wij naar een betere oplossing.

Heb je eigenlijk ooit eens een mirakel meegemaakt?

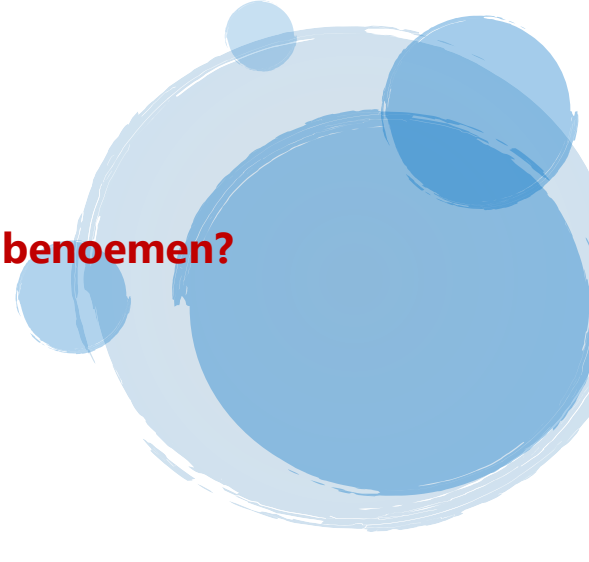
Dit is een heel moeilijke vraag. Maar het antwoord is toch wel ja. Want tijdens een Nieuwjaarsreceptie van het OCMW leerde ik Frans kennen en we zijn nu 40 jaar getrouwd.

Kreeg je eigenlijk veel steun van je collega's?

Ja, ik kreeg zeker en vast veel steun. Samen met Lieve Peeters en Liese Vennekens vormden we een goede driewieler. Wij hielpen elkaar echt heel goed. Sinds het vertrek van Lieve bollen Liese en ik heel goed in leefgroep 1. Het is niet dat het met Lieve misliep, maar Liese is mijn nummer 1. Zij helpt mij met 101 dingen, en is voor mij dan ook een echte steun en toeverlaat.

De werking is aan vernieuwing toe, wat zou je eigenlijk willen veranderen?

Opnieuw een goede werking, zodat iedereen in de groep het aangeboden werk kan doen, en dit met een goede overwogen samenstelling van de groepen. Weet je wat ik echt zou willen veranderen? Ik zou activiteiten die aangepast zijn aan de wensen en de mogelijkheden, invoeren. Ook zou ik de juiste deelnemers op de juiste plaats zetten, zodat ze hun werkje goed kunnen uitvoeren en ook juist weten wat er nog moet gebeuren.

Hoe zou je je carrière kunnen benoemen?

Wel, mijn carrière is altijd een succesvolle leerrijke levensweg geweest. Ook nu nog hoor, want ik ga het Dagcentrum heel hard missen.

Welk moment zal je voor altijd blijven?

Wel, ooit is iemand van ons koningshuis op bezoek in ons Dagcentrum geweest, en dit is mij dus altijd bijgebleven. Weet je wie dit was? Wel, Koningin Paola, niet omwille dat het zo spectaculair was, maar wel tijdens de voorbereiding. Want toen moesten wij dagenlang poetsen. "Alles moest proper zijn !!!"

Kan je eens even een moment opnoemen naar waar je het meeste opkeek in je carrière?

De organisatie en het verloop van de opendeurdagen, hierbij heb ik een hele leuke beleving gehad, zo was er een speciale ijskar, maar ook een levend standbeeld, de nootoplossing trad op en we konden stoeven met onze dagelijkse activiteiten. Dankzij de vele vrienden, burenfamilie van personeel en deelnemers en samen met de Gelenaars werd dit altijd weer een heel groot feest en leerden de mensen ons telkens een klein beetje meer kennen.

Wat zijn de meest leukste en de minst leukste momenten uit je carrière?

De minst leuke momenten zijn het afscheid van vele dagcentrumvrienden die helaas overleden zijn. Ondertussen zijn het er 43. Je zou kunnen stellen voor elk gewerkt jaar 1 vriend! Dat vind ik best wel veel. Natuurlijk was niet elke dag hetzelfde, maar als ik terugdenk aan de leukste momenten uit mijn carrière dan is het wel het dagelijkse werk en omgang met ons gasten.

Waar droom je eigenlijk van?

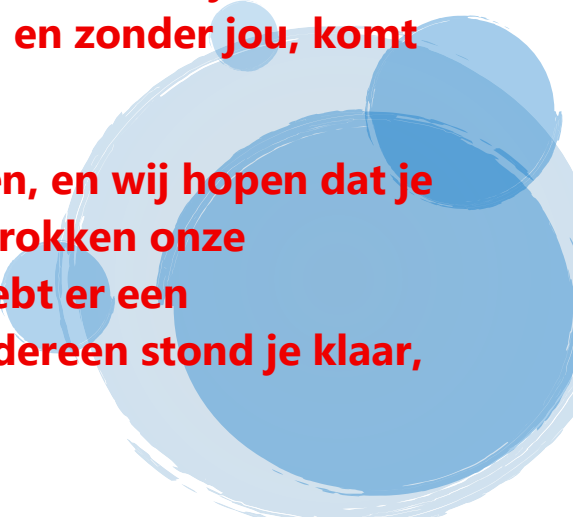
Wel, ik droom van een goede gezondheid en hoop dat ik vlot kan blijven bewegen. Dat is nog veel mag babbelen met de mensen. En ik droom van positieve en gelukkige kleinkinderen.

Wat wil je nog zoal allemaal doen in het dagelijkse leven?

Wel, ik wil nog kleine klusjes doen bij Bert en Maarten, een goede oma zijn voor Marie en Nand. Ik wil ook zorg dragen voor mijn moeder van 96 jaar, en af toe Frans eens in de watten leggen, want anders blijft hij ook niet tevreden. 😊 Daarnaast wil ik samen met Frans genieten aan de vijver en veel op weekend gaan. Als het op mijn pad komt schrijf ik mij in voor de volksdansen die we vroeger dansten op de Chiro.

Tijdens dit gesprek kroop Sonja bijna op de tafel, Sonja, dit is geen afscheid, je bent een echt monument, en zonder jou, komt er een echte leegte aan.

Geniet nu maar van je welverdiend pensioen, en wij hopen dat je nog veel van je laat horen. Met veel dorst trokken onze redactieleden terug huiswaarts, Sonja, je hebt er een onwaarschijnlijke carrière opzitten, voor iedereen stond je klaar,

en zeker als het voor plezier te maken was. En weet je wat? Wij gaan het monument echt heel hard missen.

Een kort bezoek

Vlug je mails lezen of iets anders willen bekijken, tijdens een toiletbezoek. Dit komt ook bij ons heel bekend voor, want steeds meer mensen kijken de laatste jaren tijdens een toiletbezoek op hun smartphone, dit is eigenlijk uiteraard niet de bedoeling, maar toch gebeurt het dus toch.

Volgens een nieuw Amerikaans onderzoek scrollen er meer dan 125 mensen met hun smartphone op het toilet, maar dit is niet het enige, want 200 mensen lezen tijdens een toiletbezoek in een tijdschrift of de krant.

Uit onderzoek blijkt dat onze mede mensen juist een 4tal minuten op het toilet blijven zitten, en dat is een beetje te lang, want normaal gezien beperk je een toiletbezoek tot 2 à 3 minuten, want anders krijg je nog aambeien, en dat is een bolletje in je darmen. Dit heeft iedereen wel, maar sommige mensen die veel te lang op het toilet blijven zitten moeten meestal op latere leeftijd een operatie laten ondergaan, voor het bobbeltje te laten wegnemen.

Want dat kan zelfs kwaadaardig zijn, daarom wordt het bolletje zelfs voor de veiligheid nog onderzocht, gelukkig komt hierbij niet zoveel de prognose voor op kanker, maar uit onderzoek blijkt wel dat 1 op 2 landgenoten het risico op kanker toch wel te horen krijgen, gelukkig dat er niet zoveel mensen die een bolletje uit de darmen lieten verwijderen de diagnose van kanker kregen, maar toch moeten we nog altijd oppassen, want

tegenwoordig horen wij steeds meer over mensen met kanker, en dit is helemaal niet leuk.

Dus, laat je niet verlijden door iets te lezen bij een toiletbezoek, en beperk dit bezoek tot 2 à 3 minuten, want het kan voor jou en onze medemensen echt wel kwaad.

Mensen met een beperking verdienen meer dan symbolische steun

De verhoging van de inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT) voor mensen met een beperking wordt door de regering voorgesteld als een stap vooruit. Maar wie de cijfers van dichtbij bekijkt, ziet vooral hoe beperkt die vooruitgang is. Voor alleenwonenden stijgt de IVT van 13.000 naar 13.330 euro per jaar. Een verhoging, ja, maar vooral een symbolische. In de realiteit blijft een grote groep mensen met een beperking structureel onder de armoedegrens leven.

De IVT is bedoeld voor wie door een beperking niet of nauwelijks kan werken. Het is een noodzakelijke vangnetuitkering, maar ze blijft ver onder wat nodig is om menswaardig te leven. Bovendien geldt de tegemoetkoming enkel voor wie geen betaalde job kan uitoefenen, terwijl net de toegang tot de arbeidsmarkt voor veel mensen met een beperking problematisch blijft. De uitkering opent wel de deur naar enkele sociale voordelen, zoals een sociaal energietarief, maar ook die zijn geen oplossing voor de structurele tekorten.

Volgens schattingen zouden in de toekomst zo'n 73.000 mensen recht krijgen op een verhoogde IVT. Maar zelfs dat cijfer blijft onzeker, want de middelen zijn beperkt en de politieke wil lijkt fragiel. De vraag dringt zich

op: hoe geloofwaardig is een beleid dat extra steun aankondigt, maar tegelijk onvoldoende budget voorziet om die steun effectief te laten doorstromen?

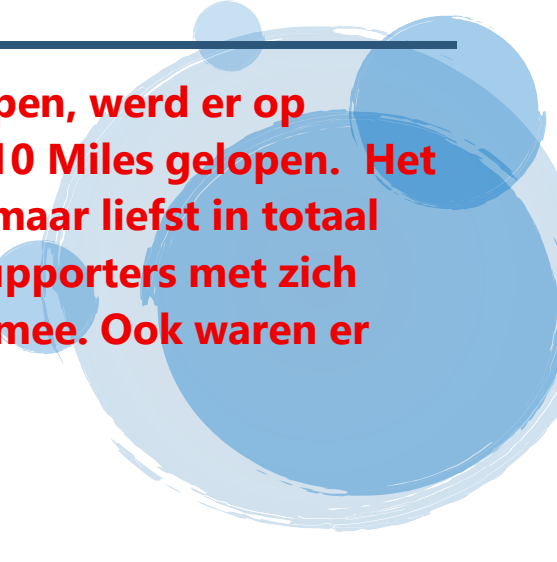
De bredere context maakt het probleem nog urgenter. In België leven naar schatting 2,1 miljoen mensen in armoede, onder wie een groot aantal personen met een beperking. Door de beperkte toegang tot de arbeidsmarkt lopen zij een aanzienlijk hoger risico op financiële problemen. Recente cijfers tonen dat 29,9 procent van hen in armoede leeft. Dat cijfer zou voor elke beleidsmaker een alarmsignaal moeten zijn.

Als samenleving kunnen we niet blijven aanvaarden dat mensen met een beperking structureel achterblijven. Het is aan de regering om meer te doen dan kleine correcties doorvoeren. Er is nood aan een beleid dat armoede echt terugdringt, dat mensen met een beperking niet langer uitsluit van de arbeidsmarkt en dat financiële ondersteuning biedt die aansluit bij de realiteit van vandaag.

Wie gelijke kansen ernstig neemt, moet ook de middelen voorzien om ze waar te maken. Alles minder dan dat blijft een halve belofte.

Voor echte durvers

In een goed gezind en heel zonnige Antwerpen, werd er op zondag 26 april 2026 de 40ste editie van de 10 Miles gelopen. Het werd een heel groot succes, want er deden maar liefst in totaal 50.000 lopers mee, en dit bracht ook vele supporters met zich mee, want zowat 120.000 mensen met zich mee. Ook waren er

vele bekende gezichten aanwezig, zoals Bart De Wever natuurlijk, want hij moest als premier toch ook aanwezig zijn.

Zoals elk jaar opnieuw waren de lopers aan de start, met de traditionele opwarming bezig, toen er plotseling een loper op de grond ging liggen, want hij struikelde over zijn voeten. Natuurlijk niet slim, en moest naar het ziekenhuis afgevoerd worden, want hij had een gebroken beentje in zijn voet.

Tja, dit kan je dan tegenkomen, nog niet gestart en al geblesseerd, gelukkig viel het nog mee, en kwam hij met een gips ervan af, maar lopen, dat zit er niet meer in. Gelukkig maar heeft niemand dit gezien, want het moet nogal een akelig beeld geweest zijn.

Tijdens het lopen begaf er nog een drinkbus die in het publiek gegooid werd, gelukkig maar was dit water, en kon het publiek hierom lachen. Het was een echt succes, de 40ste editie van de 10 Miles, wij kijken alvast uit naar de volgende editie.

Druk neemt toe

Het is al vele jaren een echte schande, maar toch wordt er maar niets aan gedaan. Wij spreken nu over het Eurosongfestival, ook dit jaar was er weer een grote discussie over de deelname van Israël. Dit terwijl Israël zelf al jaren in Gaza oorlog aan het voeren is, en er wordt zelfs beweerd dat Israël mag blijven deelnemen aan het Eurosongfestival, door de vele Euro's van hoofdsponsor Moroccanoli, want het bedrijf zou een duidelijke link hebben met Israël. Maar niemand kan dit bewijzen.

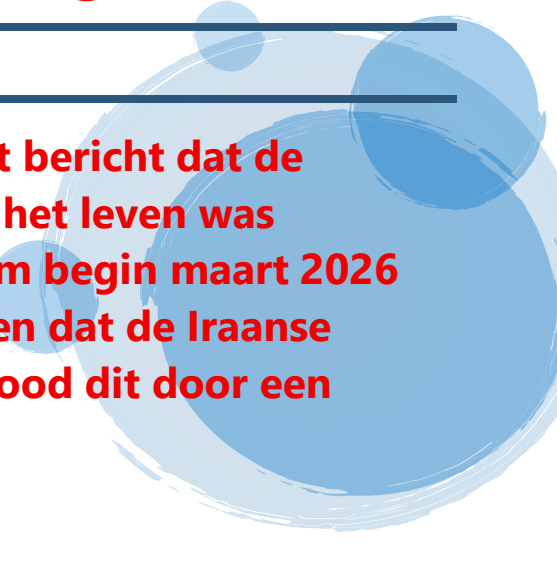
A large, abstract blue circular graphic with a darker blue center and lighter blue outer rings, resembling a stylized eye or a planet, is positioned in the top left corner of the page.

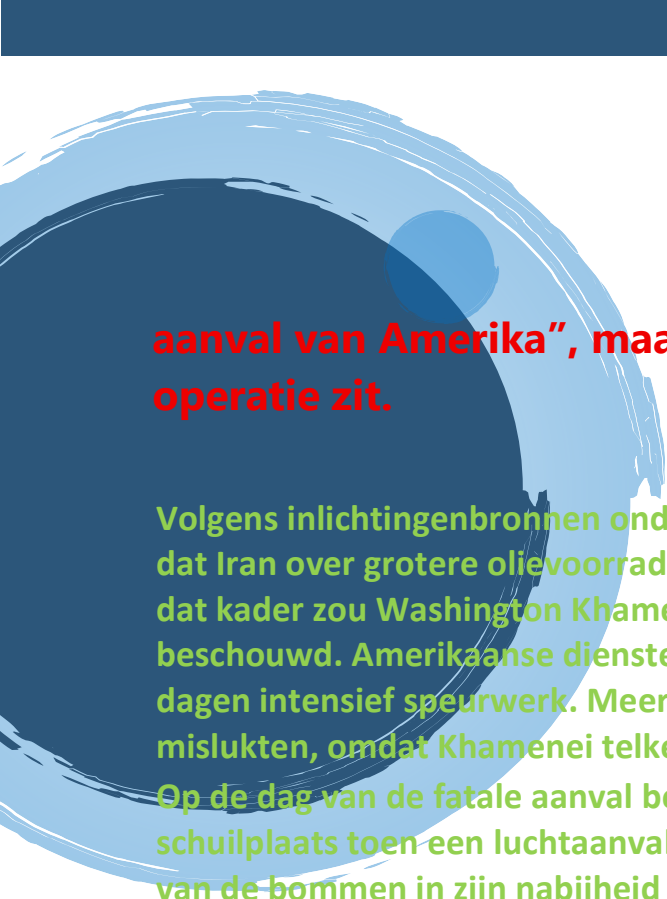
Voor het eerst uit de geschiedenis van het liedjesfestival ging de overwinning zoals wij allemaal weten naar Bulgarije, en dat was eigenlijk niet de bedoeling, want Israël moest deze editie zeker en vast er bovenuit steken. Maar dit was dus duidelijk bijna het geval. Want op het einde kreeg Bulgarije de meeste punten en sprong zo naar de 1ste plaats. Tijdens de liedjeswedstrijd kwam er al ter sprake dat ook ons land de eerstvolgende editie niet zal deelnemen, hoewel dit nog niet zeker is. Want men is van plan om een kandidaat te selecteren, zoals de traditie het wenst, dus alweer via de traditionele preselecties. Want deze keer is het weer de beurt aan Vlaanderen om een afgevaardigde te kiezen. Maar eerst moet men eens de deelname van Israël bespreken, en dit met de hooftaandeelhouder, wist je trouwens dat MoroccanOil aan schoonheidsproducten, en voornamelijk haarproducten doet? De haren van de deelnemers worden trouwens met deze producten behandeld. Eigenlijk zou men niet meer met een bedrijf aan de slag mogen gaan, maar wel met eerlijke mensen.

Al jaren is er commotie rond het songfestival, en dat weten degene die een afgevaardigde moeten sturen ook wel, en daarom vallen er steeds meer landen bij het Eurosongfestival weg, dus aan de organisatie stop met het oneerlijke gedrag en onderzoek alles eerst eens even goed. Alleen dan kan het Eurosongfestival terugkeren in de goede oude tijd, en dit met eerlijke kandidaten.

De jacht vol spanning

Begin maart 2026 bereikte onze redactie het bericht dat de Iraanse islamitische leider Ali Khamenei om het leven was gekomen bij een Amerikaanse aanval. "kwam begin maart 2026 het bericht ook bij onze redactieploeg binnen dat de Iraanse Islamitische geleerde Ali Khamenei was gedood dit door een

A large, abstract blue circular graphic with a darker blue center and lighter blue outer rings, resembling a stylized eye or a planet, is positioned in the bottom right corner of the page.

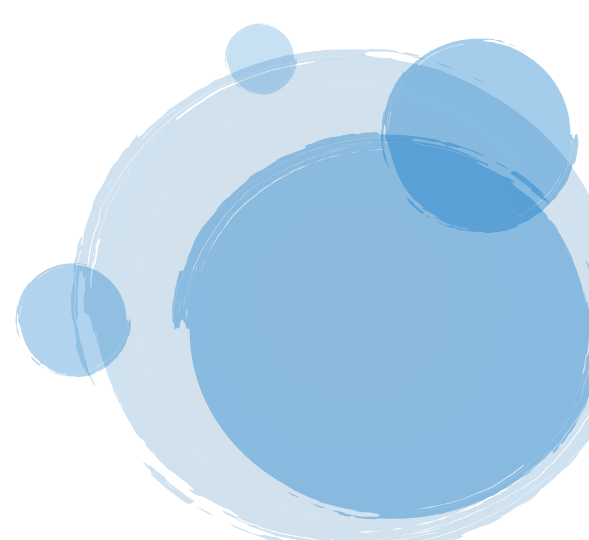

aanval van Amerika”, maar bronnen denken dat er meer achter de operatie zit.

Volgens inlichtingenbronnen onderzocht de Verenigde Staten al maanden geruchten dat Iran over grotere olievoorraden zou beschikken dan tot dan toe bekend was. In dat kader zou Washington Khamenei als een strategisch obstakel hebben beschouwd. Amerikaanse diensten lokaliseerden zijn schuilplaats, en dit na enkele dagen intensief speurwerk. Meerdere pogingen om hem levend te arresteren mislukten, omdat Khamenei telkens wist te ontkomen.

Op de dag van de fatale aanval bevond hij zich volgens bronnen buiten de schuilplaats toen een luchtaanval het gebied trof. Hij kwam om het leven toen een van de bommen in zijn nabijheid ontplofte. Zijn lichaam was volgens de eerste rapporten onherkenbaar en werd later op zee begraven.

Of de operatie de strategische doelen van de Verenigde Staten dichterbij heeft gebracht, blijft voorlopig onduidelijk. Wel staat vast dat de regionale spanningen hierdoor verder zijn toegenomen en dat een einde aan het conflict nog niet in zicht lijkt.

De spannende dag

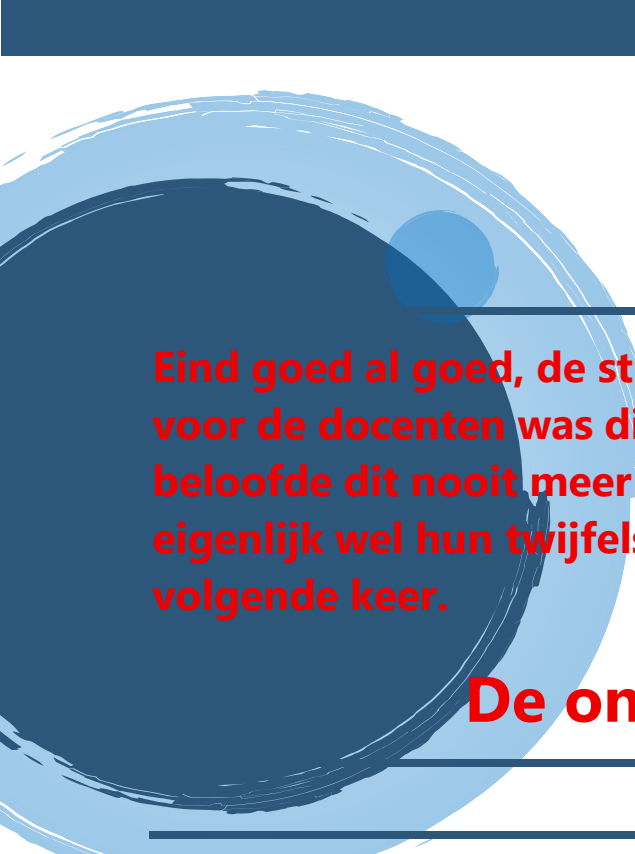
Al vele jaren komt er kritiek in de campus van het UGent, want zoals elk jaar kwamen er ook dit academiejaar een 100tal Palestijnse activisten de volledige academie boycotten. Want de mensen uit Israël willen niet dat men nog de samenwerking met het UGent nog verder wordt gezet. Dit omwille dat de mensen uit Israël beweren dat men de mensen niet wil verder helpen.

De kritiek kwam er in 2013, omwille dat er zagezegd een student is aangevallen in de campus, eigenlijk was hij gewoon gestruikeld, maar men beweerde dus dat dit een aanval was, en na deze bewering werd er ook gevraagd om uitleg te geven over deze zaak, maar de Palestijnse mensen wisten niet blijkbaar beter, en toen beweerde die mensen dat er niemand hun wilde helpen.

Omwille dat er elk jaar opnieuw een 100tal mensen deze academie komen boycotten, kwamen er ook politieagenten naar de campus toe, gelukkig verliep alles rustig, en werd er zelfs samen gesproken over Palestijnse student, niets aan de hand zou je denken maar plotseling wisten de mensen niet wat ze zagen. Want de hele campus werd opeens omsingeld door de Palestijnen, en er werden voor de veiligheid waterkanonnen ingezet, want men vreesde voor een echt gevecht, daarom werd iedereen voor de veiligheid geëvacueerd.

Toen de studenten eindelijk veilig en wel buiten waren, gebeurde het onvermijdelijke, een docent stak Bengaalsvuur aan, en iedereen werd toen plotseling onrustig, want de dief die ooit ingebroken had, en deze campus in rep en roer zette, was ook aanwezig, en hij had ook een geweer bij zich. Gelukkig kon de politie deze dief snel oppakken, en werd er met een luid applaus, de politie bedankt, Na deze actie werden de politieagenten met het Bengaalsvuur terug naar hun wegens begeleid, ze worden als echte helden aanzien.

Eind goed al goed, de studenten konden er mee lachten en ook voor de docenten was dit een heel avontuur, de Palestijnen beloofde dit nooit meer te doen. De politie heeft hierover eigenlijk wel hun twijfels, maar goed. Het is afwachten tot een volgende keer.

De onverwachte sluiting

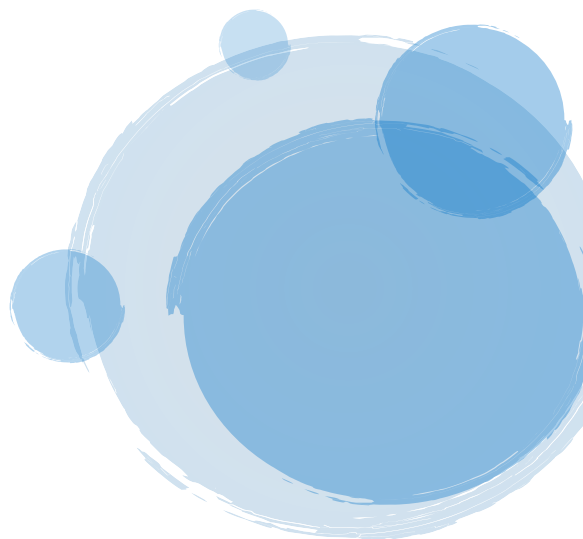
In Orsmaal is het voorbij half jaar al heel veel protest ontstaan na de onverwachte sluiting van de plaatselijke kerk. Parochianen begrijpen niet waarom het gebouw plots op slot ging, terwijl eerder nog werd aangegeven dat de kerk behouden zou blijven. In een intern verslag klinkt het dat “niemand dit kon geloven, ook de pastoor niet” en dat “het een echt raadsel blijft waarom deze kerk opeens gesloten is.”

Door de sluiting moeten de wekelijkse eucharistievieringen uitwijken naar het parochielokaal. Dat is volgens betrokkenen slechts een noodoplossing. “Deze plaats is te klein voor een begrafenis, doop of trouw,”. Voor veel inwoners raakt de sluiting bovendien aan hun persoonlijke geschiedenis: “De meeste mensen zijn in de bewuste kerk ook gedoopt.”

Om hun ongenoegen te uiten, trokken inwoners in een optocht door het dorp. De actie bracht de situatie onder de aandacht, maar leidde niet tot een heropening. Parochianen voelen zich in de steek gelaten en vrezen dat de sluiting de betrokkenheid bij de kerk verder zal doen afnemen.

De situatie in Orsmaal staat niet op zichzelf. In heel Vlaanderen verdwijnen kerken of krijgen ze een nieuwe bestemming. Volgens gelovigen is dat een pijnlijke evolutie. “Neen, men mag dus geen kerken sluiten.” Gelovigen worden opgeroepen om ondanks alles hun kerk te blijven steunen.

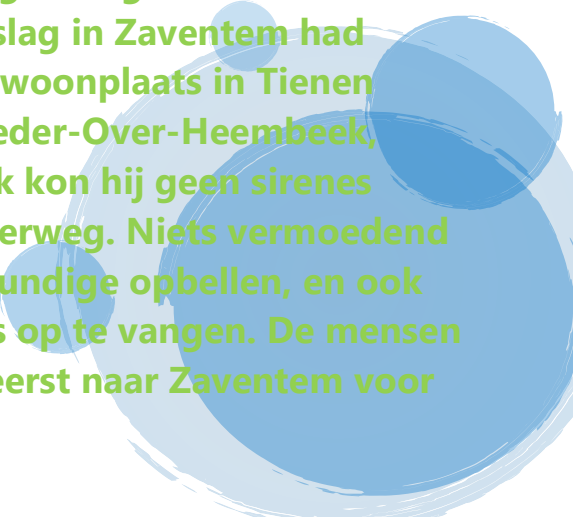

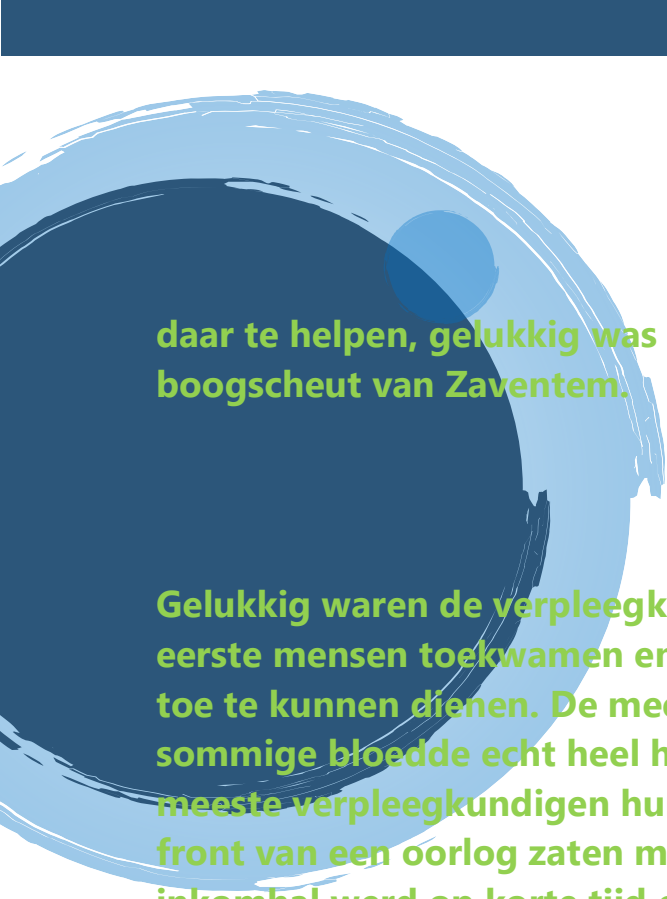
Een pijnlijke dag

Zoals wij allemaal weten werd ons land op 22 maart 2016 opgeschrikt door een geweldige terreuraanslag, vele slachtoffers die deze aanslag overleefde hebben nog steeds echt een trauma van deze dag, ook voor de hulpverleners was dit helemaal niet makkelijk om alles te verwerken, en ook zij hielden er een echt trauma van over. Na zoveel jaar is het verdriet bij zowel hulpverleners, als familieleden, en slachtoffers nog steeds te voelen, voor vele mensen waren dit zelfs oorlogstaferelen en als je dit live meemaakte dan ga je deze aanslag ook nooit meer vergeten.

Het Militair Hospitaal van Neder-Over-Neerbeek speelde vlak na de aanslagen ook een hele grote en belangrijke rol, want in dit Hospitaal werden de eerste slachtoffers opgevangen, en verzorgd. En weet je? Eigenlijk dient dit Hospitaal voor mensen op te vangen bij grote rampen, maar een aanslag als deze? Neen, daar hadden deze mensen zich niet op voorbereid, men wist wel dat er mogelijk iets zou kunnen gebeuren, maar dit kan natuurlijk altijd.

Die bewuste dinsdagmorgen kreeg hoofdverpleegkundige Patrick Persoons via de telefoon te horen dat er een aanslag in Zaventem had plaatsgevonden, hij was op dat moment van zijn woonplaats in Tienen onderweg naar het brandwondencentrum van Neder-Over-Heembeek, maar Patrick stond in de file in Bertem. Natuurlijk kon hij geen sirenes opzetten, want hij was met zijn eigen wagen onderweg. Niets vermoedend wat op hem afkwam, liet hij de andere verpleegkundige opbellen, en ook liet hij alles klaarmaken om de eerste slachtoffers op te vangen. De mensen die al in het Hospitaal aanwezig was moest wel eerst naar Zaventem voor

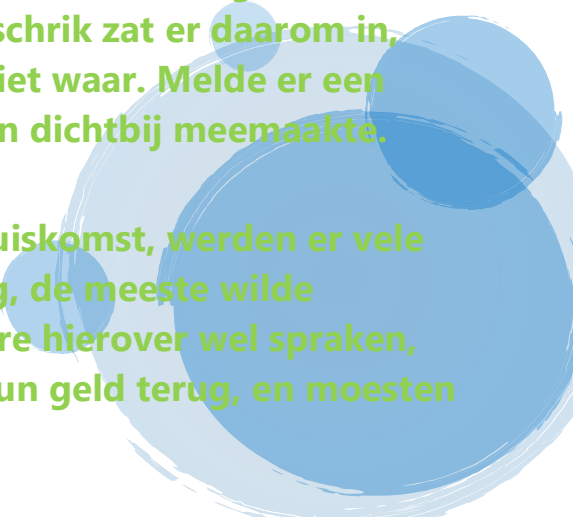
daar te helpen, gelukkig was dit niet ver, want het hospitaal is een boogscheut van Zaventem.

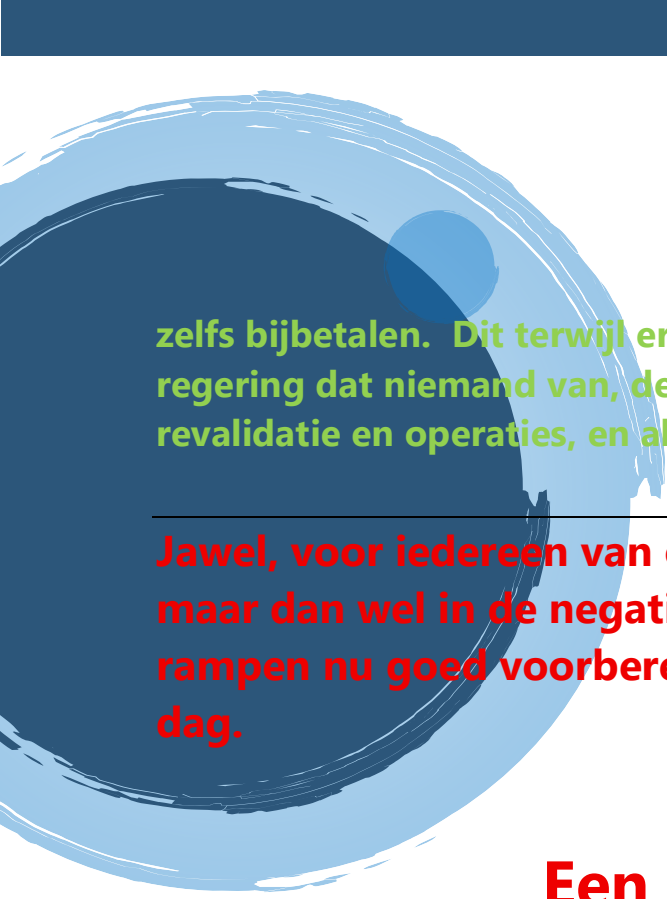
Gelukkig waren de verpleegkundige allemaal al gearriveerd nog voor de eerste mensen toekwamen en stond alles klaar om iedereen hun zorg goed toe te kunnen dienen. De meeste hadden spijkers in hun benen, en sommige bloedde echt heel hard, of waren zwaar verbrand, herinneren de meeste verpleegkundigen hun nog, het was precies alsof wij echt in het front van een oorlog zaten melde er een andere verpleegkundige. Zelfs de inkomhal werd op korte tijd omgetoverd als opnamekamer, dit hadden wij tot op die bewuste 22 maart nog niet meegemaakt, wist de adjudant aan onze krant te melden.

Normaal is Het Militair Hospitaal uitgerust om vele slachtoffers op te vangen maar dit was echt niet te overzien, want het ene slachtoffer kwam binnen, terwijl het andere slachtoffer nog niet goed verzorgd was.

Dit was ook op de 5^e verdieping te merken, hier kunnen normaal 8 slachtoffers intensieve verzorging en zuurstof krijgen, want in het plafond bevinden er allemaal luikjes waar dit uitkomt, en dit is standaard. Wat je ook moet weten is dat er 42 slachtoffers kunnen worden opgevangen, maar deze zaal lag op een bepaald ogenblik overvol, met meer dan 50 slachtoffers. Waaronder krijsende kinderen en ouders, één van de ouders had haar beide benen verloren, en brulde van de pijn, want ze was ook heel zwaar verbrand. Dit beeld vergeet je nooit meer, en tijdens het binnenstromen van de slachtoffers van Maalbeek, kwam er nog een gerucht dat de bomauto nog onderweg was. De schrik zat er daarom in, maar gelukkig was dit verhaal van de bomauto niet waar. Melde er een andere verpleegkundige die het toen allemaal van dichtbij meemaakte.

Iedereen draaide volop op volle toeren, en bij thuiskomst, werden er vele vragen gesteld over deze toch wel gruwelijke dag, de meeste wilde hierover de eerste dagen niets kwijt, terwijl andere hierover wel spraken, maar weet je wat? Niet alle slachtoffers kregen hun geld terug, en moesten

zelfs bijbetalen. Dit terwijl er tijdens deze dag beslist werd door onze regering dat niemand van, de slachtoffers moest betalen voor hun revalidatie en operaties, en alles wat erbij kwam kijken.

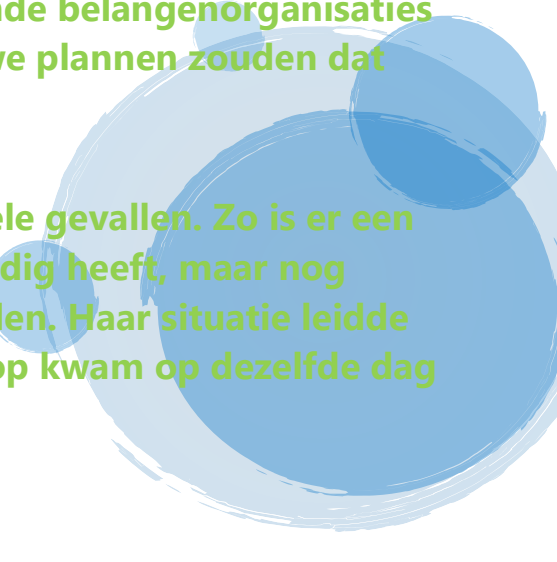
Jawel, voor iedereen van ons heeft deze aanslag wat betekend maar dan wel in de negatieve zin. Hopelijk is ons land voor zo'n rampen nu goed voorbereid, en komt er nooit meer een triestige dag.

Een echte schande

De Vlaamse regering heeft een nieuwe hervorming van het zorg- en ondersteuningsbeleid voor personen met een beperking goedgekeurd. Minister van Welzijn Caroline Gennez (Vooruit) wil het systeem van persoonsvolgende budgetten (PVB) vereenvoudigen en de rechtstreekse hulp uitbreiden. Maar binnen de sector klinkt er vooral ongerustheid. De problemen zijn al jaren bekend, eerdere hervormingen brachten geen verbetering en de wachtlijsten blijven maar groeien.

De hervorming moet een antwoord bieden op structurele knelpunten in de financiering van ondersteuning voor mensen met een beperking. Toch is het vertrouwen beperkt. "Sterker nog, er is niets veranderd en het is alleen nog maar slechter geworden." Volgens verschillende belangenorganisaties is het beleid al jaren onder gefinancierd. De nieuwe plannen zouden dat helemaal niet veranderen.

De kritiek wordt duidelijk gemaakt door individuele gevallen. Zo is er een jonge vrouw die 24 uur per dag ondersteuning nodig heeft, maar nog steeds geen budget ontvangt om die zorg te betalen. Haar situatie leidde tot een brief aan de regering. Het antwoord daarop kwam op dezelfde dag

The page features several decorative blue circles of varying sizes and opacities. A large, dark blue circle is on the left side, partially overlapping the text. Another medium-sized blue circle is in the top right corner. A large, light blue circle is in the bottom right corner, also partially overlapping the text. The circles have a hand-drawn, brush-like texture.

dat de hervorming werd goedgekeurd, op 23 mei 2025. Volgens de regering was “de verkeerde vraag gesteld”, omdat de hervorming de oplossing zou bieden.

Voor de betrokkenen voelt dat als een ontwijking van de realiteit: de noden zijn acuut, terwijl de hervorming pas op langere termijn effect kan hebben.

Hoewel de regering spreekt over een “vernieuwd en beter zorgbeleid”, vrezen critici dat de hervorming vooral budgettair geïnspireerd is “Deze hervorming is niet ingegeven vanuit het beter beantwoorden van zorgnoden, wel vanuit de ambitie om verder te bezuinigen op schaarse gemeenschapsmiddelen.”

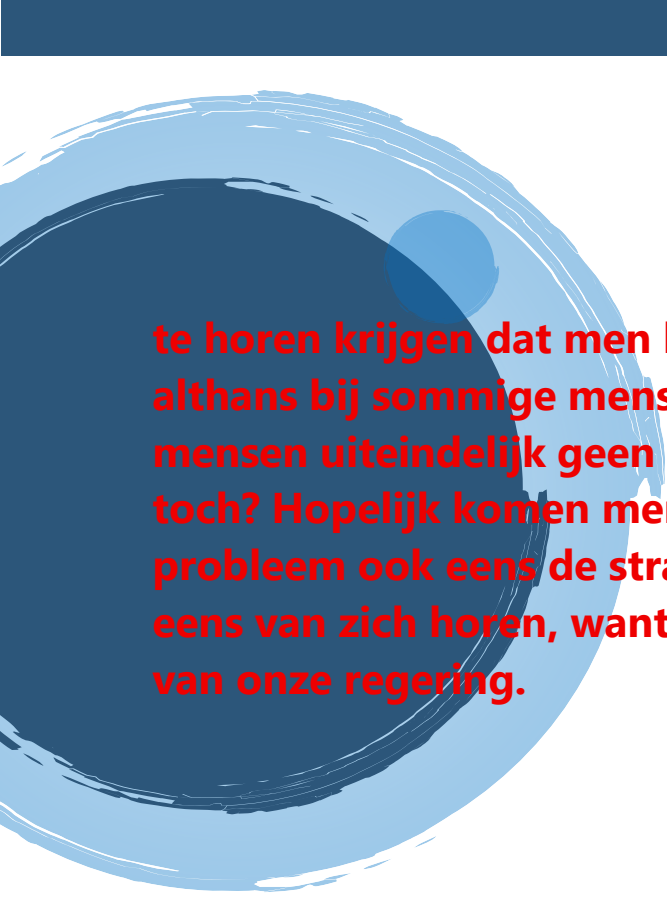
De vrees bestaat dat bepaalde vormen van niet-handicapspecifieke ondersteuning in de toekomst uit eigen zak moeten worden betaald. Voor veel mensen met een beperking, die vaak onder de armoedegrens leven, zou dat onhaalbaar zijn.

Het persoonsvolgend budget moet mensen met een beperking autonomie geven in hun zorgkeuzes. Maar wanneer kosten verschuiven naar de gebruiker, dreigt dat systeem zijn doel voorbij te schieten. De tekst waarschuwt: “Mensen met een beperking komen dankzij de regering in de armoede terecht en dit is echt dramatisch.”

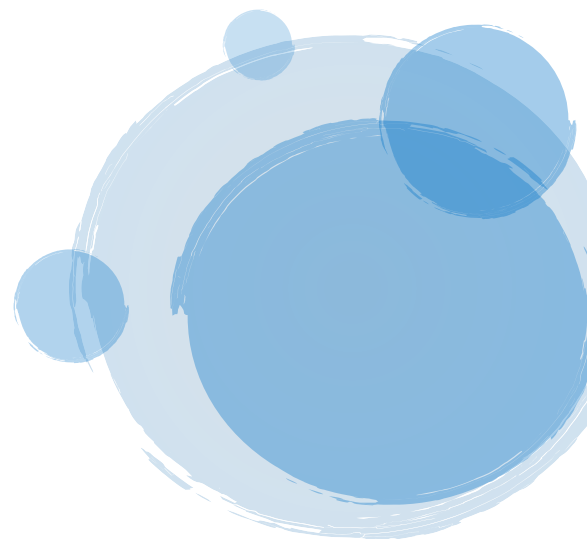
De inkomensvervangende tegemoetkoming volstaat totaal niet om zowel dagelijkse kosten als zorgkosten te dragen. Extra uitgaven door de beperking zelf versterken dat probleem.

Volgens de meest recente cijfers wachten ongeveer 17.000 mensen op een persoonsvolgend budget. Voor velen is dat wachten financieel en emotioneel onhoudbaar. Binnen de miljardenbegroting blijft het onduidelijk waarom deze groep structureel achteraan blijft staan.

Wanneer mensen met een beperking dreigen 30 procent van hun middelen te verliezen, ontstaat er begrijpelijke onrust. De vraag blijft waarom net deze groep altijd geraakt wordt en altijd maar

te horen krijgen dat men hun gevraagde budget toch zal krijgen, althans bij sommige mensen is dit toch het geval, terwijl deze mensen uiteindelijk geen budget krijgen. Dit is een echte schande toch? Hopelijk komen mensen met een beperking voor dit probleem ook eens de straat op en laten deze mensen ook nog eens van zich horen, want het is echt wel een hele grote schande van onze regering.

Een verplichting op je hoofd

Wie veel fietst heeft het ook wel eens ondervonden, dat een val niet altijd uitgesloten is, je kunt bijvoorbeeld omvergereden worden of in een putje rijden. En dan lig je plotseling op de grond. Gelukkig valt de schade meestal wel mee. Maar als je verkeerd terecht komt, heb je pech. Daarom raad men al jaren aan om als fietser altijd een helm te dragen, want het meest voorkomende letsel dat je bij een val met de fiets erbij kunt krijgen is toch wel een hoofdletsel, of zelfs in het ergste geval een hersenschudding. Maar daar mogen wij niet aan denken.

De fietshelm in ons land is nog niet verplicht, maar als het van de fietsersbond afhangt zal iedereen die met de fiets op pad gaat een helm moeten opzetten, maar dat zien de meeste fietsers niet zitten, dit blijkt uit een ondervraging van de fietsersbond zelf. Uit de enquête rond wie een fietshelm draagt bleek dat er zelfs meer dan 800 mensen geen fietshelm dragen, want dat ziet men dus niet zitten, terwijl er slechts een 20tal mensen wel een fietshelm dragen.

Wie de enquête allemaal heeft ingevuld, is niet duidelijk, maar er moet een verplichting van de fietshelm komen, want als je weet dat er meer zwaardere ongevallen met de fiets zijn, als men geen helm op heeft, dan met een helm op je hoofd weet je al wel genoeg. Het gaat niet over kneuzingen of schaafwonden, maar wel over zware hoofdletsels, je kunt ook zo hard vallen dat je helm beschadigd is, maar meestal is het hoofd goed beschermd tenzij dat je helm echt stuk is van de klap, Dat is wel in het ergste geval, maar goed.

Daarom wordt er via deze weg een oproep gedaan om als je de fiets op stapt een fietshelm te dragen, want met een helm op je hoofd is het iets veiliger op de fiets, en daarbij nog, zonder helm zijn er dus meer slachtoffers en dat kan tot menselijk leed leiden. Dus mensen, stap niet

meer zonder helm op de fiets, wij hopen alvast dat de fietshelmen in heel ons land vanaf nu te zien zijn.

Het verplichten van een fietshelm zou voor iedereen in onze samenleving goed zijn, dus laat de helm niet liggen, maar zet hem op je hoofd.!

Weer houdt ommegang niet tegen

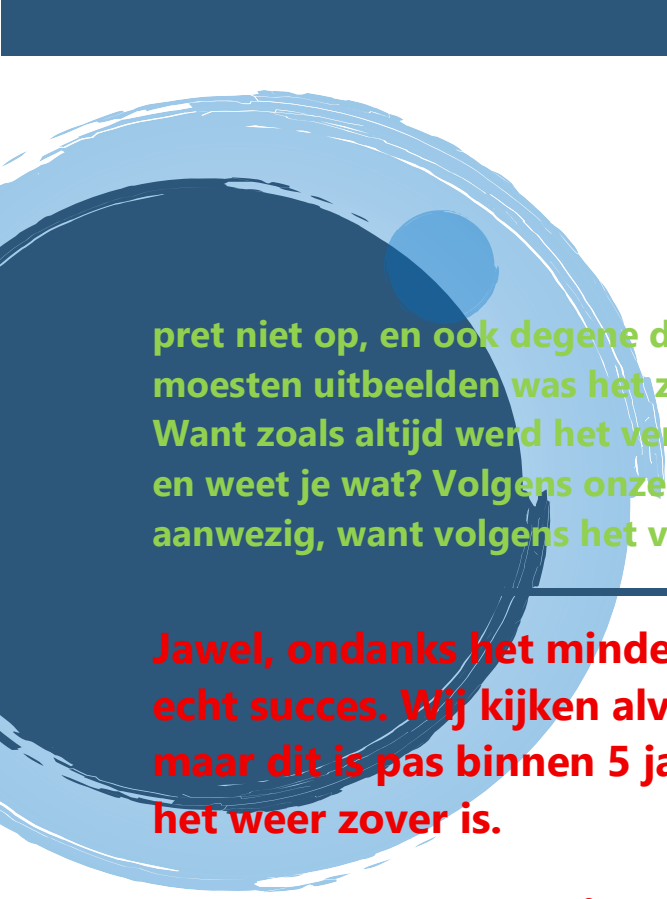
Zoals elke 5 jaar, werd er ook dit jaar in Geel de Heilige Sint-Dimpna ommegang georganiseerd, ondanks het regenweer was er toch verassend veel volk langs de kant van de straten komen opdagen, Dit deed heel veel deugd voor de 1.500 figuranten die aan deze tocht deelnamen.

Dat Geel bekend staat voor de Heilige Sint-Dimpna is al eeuwen geweten, want in het verleden kwamen er vele mensen op bedevaart in Geel, dit voor te bidden voor de Heilige Sint-Dimpna.

Ook is Geel nog steeds bekend voor de gezinsverpleging. En Dimpna is en blijft de patroonheilige van Geel. Op zondag 2 mei '26 was het dus weer zover, na een lange voorbereiding stond iedereen klaar

om deze ommegang aan te vatten, iedereen was er klaar voor, ook de inmiddels bekende Geelse Bellemannen stonden weer klaar, om alles in goede banen te leiden. De Sint-Dimpna ommegang was nog niet zolang aan de gang, toen het opeens harder begon te regenen, maar toch kon de

pret niet op, en ook degene die de geschiedenis van deze patroonheilige moesten uitbeelden was het zoals bij elke ommeegang een groot succes. Want zoals altijd werd het verhaal van de patroonheilige ook uitgebeeld, en weet je wat? Volgens onze bronnen waren er ook mensen van Ierland aanwezig, want volgens het verhaal, kwam Dimpna zelf uit Ierland.

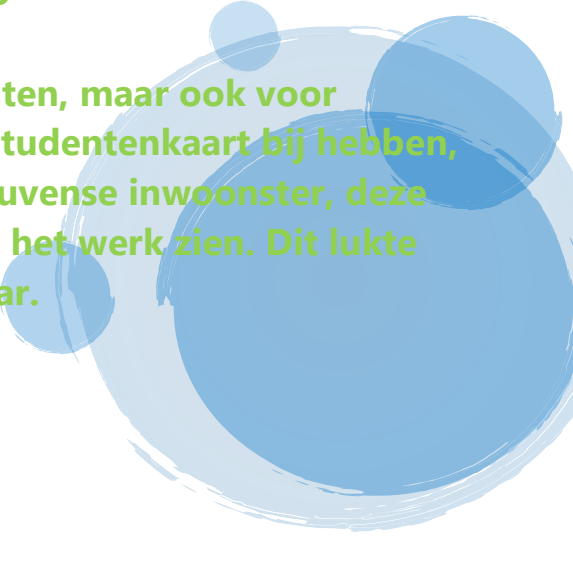
Jawel, ondanks het mindere weer was deze ommeegang weer een echt succes. Wij kijken alvast uit naar de volgende ommeegang, maar dit is pas binnen 5 jaar, dus moeten nog even geduld, voor het weer zover is.

Buiten plezier maken

Een studentenleventje kan heel veel stress opwekken, maar ook heel veel plezier, vraag dit maar aan de studenten in Leuven. Want in 2026 werd voor de 97ste keer het Ladeuzeplein ingericht voor een echt festival, nu ja een festival kan je het moeilijk noemen. Want het is eigenlijk een grote openluchtspeeltuin voor de studenten, maar jaarlijks is dit een echt succes.

Ook in 2026 was dit het geval, want er kwamen maar liefst 18.000 mensen op deze openluchtspeeltuin af, dit is wel gespreid over 3 dagen. Ook was het uitstekend weer, je zou er voor minder van thuisblijven, er waren ook gratis optredens, maar dat niet alleen want ook de drank en natuurlijk niet te vergeten, de opgestelde attracties waren ook gratis.

Dit is niet alleen een buitenspeeltuin voor studenten, maar ook voor onderwijsinstellingen, hiervoor moet je wel een studentenkaart bij hebben, want anders kom je er niet op, dit bewees een Leuvense inwonster, deze vrouw was nieuwsgierig en wou elke student aan het werk zien. Dit lukte ook, maar wel op een kleine afstand wel eens waar.

De optredens werden gegeven door De Romeo's, Gers Pardoel, en Turfy Gang. Er hing dus een echt festivalsfeertje in de lucht, gelukkig werden er goede afspraken gemaakt met de politie en mochten de buurtbewoners naar de organisatie altijd bellen, indien er te veel lawaai was, maar dit was gelukkig niet het geval.

Hoeveel geld deze buitenspeeltuin heeft gekost, is een groot geheim, maar daar moeten wij ons niet druk om maken. Alles verliep zoals gepland, en dit is toch wel het bijzonderste. Weet je wat, dit is een echt uitgeroeide buitenspeeltuin, met alles wat je je maar kunt bedenken.

Studenten moeten normaal studeren, maar plezier mogen ze ook maken. Wij kijken alvast uit naar de 98ste editie, van dit evenement. En hopelijk is het weer dan ook goedgezind.

De terechte straf

Een 43-jarige man uit Gent is veroordeeld tot een gevangenisstraf nadat hij herhaaldelijk de verkeersregels overtrad en meerdere boetes negeerde. De politie kwam hem voor het eerst op het spoor na een melding van een vrouw die aangaf dat een bestuurder onder invloed van cannabis onderweg was. Bij een daaropvolgende controle bleek de man effectief drugs te hebben gebruikt, ondanks zijn ontkenning. Zijn rijbewijs werd onmiddellijk ingetrokken en hij kreeg een tijdelijk rijverbod.

Na afloop van dat rijverbod ging de man opnieuw de weg op. Tijdens een nieuwe controle stelde de politie vast dat hij deze keer zwaar onder invloed van alcohol reed. Zijn rijbewijs werd definitief ingetrokken. Uit verder onderzoek bleek dat de man al elf openstaande boetes had die hij nooit betaalde. Volgens de politie stond hij al langer bekend voor criminele activiteiten, waaronder inbraken.

Daarnaast reed hij rond met een gestolen wagen, die door de politie actief werd opgespoord. De auto werd bij hem aangetroffen en in beslag genomen.

De man werd daarop aangehouden en kreeg een gevangenisstraf opgelegd. Ook werd hij veroordeeld tot een geldboete van 5.000 euro. Later kwam daar nog een bijkomende boete van 200 euro bovenop wegens het niet betalen van eerdere sancties. Volgens de uitspraak mag hij bovendien geen contact meer hebben met zijn familie, collega's of vrienden.

De rechtbank omschreef inmiddels dat de beslissing toebehoorde als een strenge beslissing maar wel passend is bij de ernst van de feiten.

Het nieuwe koor

In ons land zijn er heel veel zangtalenten, dat bewees een nieuw zangkoor uit Antwerpen, wij spreken hier over een kinderkoor, namelijk Scala genaamd. Dit is geen gewoon koor, want hierbij gaat men naar een onwaarschijnlijk talent opzoek. Dit was de eerste keer dat men een zoektocht organiseerde, en meteen werd dit al een mega succes, want er waren maar liefst 100 kinderen die hieraan deelnamen.

Eigenlijk moest dit in Aarschot plaatsvinden, maar Aarschot is te ver van Antwerpen gelegen, daarom besloot de organisatie deze wedstrijd in Antwerpen te organiseren. Zoals bij elke zangwedstrijd moesten de kinderen één voor één

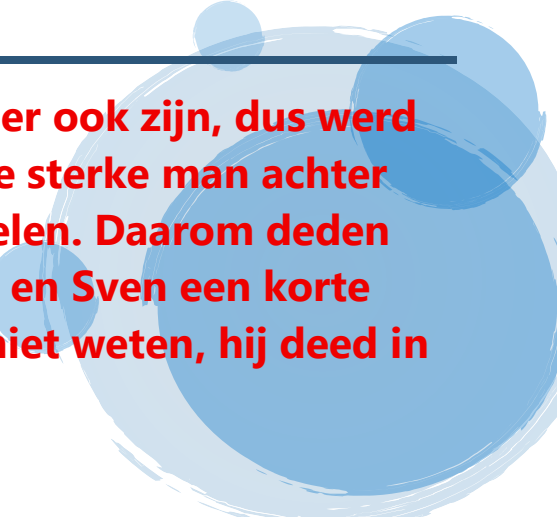
een nummer voor de jury voorbrengen, maar wat bleek er nu te zijn? Men kon niet beslissen wie al dan niet naar de volgende ronde mocht, dus men besliste om de groep te splitsen, en werd het 50 tegen 50, de allerkleinste tegen de oudste met een gemiddelde leeftijd van ongeveer 22 jaar moest dit wel lukken, en dat deden de organisatoren ook, en het lukte gelukkig toch wel. Want men had schrik dat dit voor ruzie ging zorgen, maar alles liep gelukkig goed af en dus zonder enige problemen. Men heeft zelfs beslist om een groep in Aarschot te laten en de andere groep blijft uiteraard in Antwerpen, en toch treden deze talenten samen op.

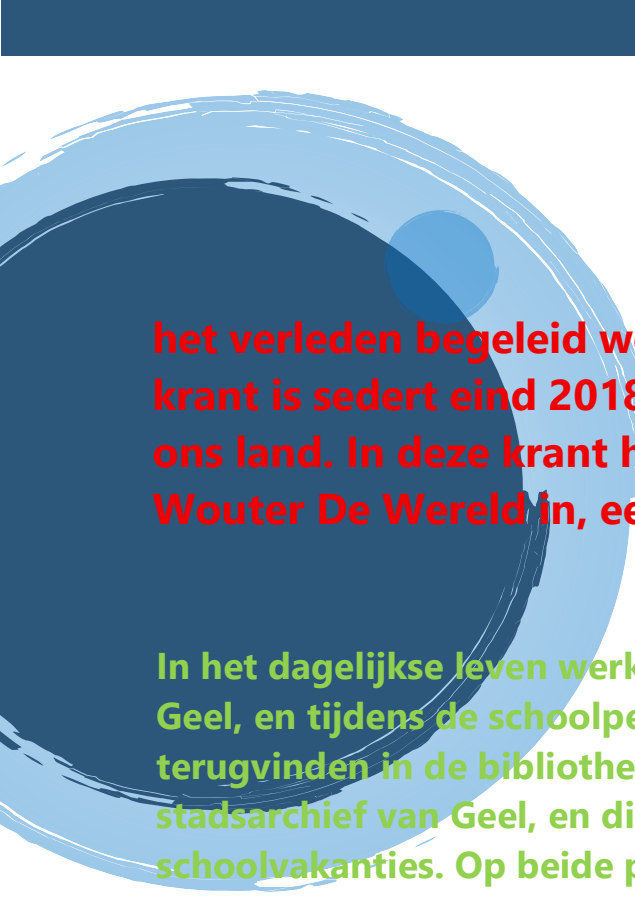
Eenmaal per maand komen de kinderen allemaal samen om alle nummers met z'n allen in te oefenen, zodat de kinderen goed op elkaar ingespeeld zijn bij een optreden, en dit in Antwerpen. Onlangs was hun eerste optreden ooit, en iedereen kreeg nadien nog een echte staande ovatie van het publiek. Het deed iedereen die iets te maken heeft met dit koor enorm veel deugd om dit te zien, en er worden al plannen gemaakt voor tijdens de toekomst, want men wil uiteraard hiermee doorgaan.

Er is geen twijfel mogelijk dat wij van dit koor nog veel gaan horen, wie weet mogen de kinderen zich binnen enkele jaren, de nieuwe Strangers noemen. Jawel, dit koor wordt nog echt beroemd.

De sterke man achter de krant

Een gesprek met onze hoofdredacteur Mag er ook zijn, dus werd er besloten om eens kennis te maken met de sterke man achter deze krant namelijk de 38-jarige Wouter Gielen. Daarom deden onze 2 nieuwste aanwinsten, namelijk Ward en Sven een korte babbel met hem. Voor degene die het nog niet weten, hij deed in

A large, dark blue circle with a lighter blue outline and a small blue dot inside, positioned in the top left corner of the page.

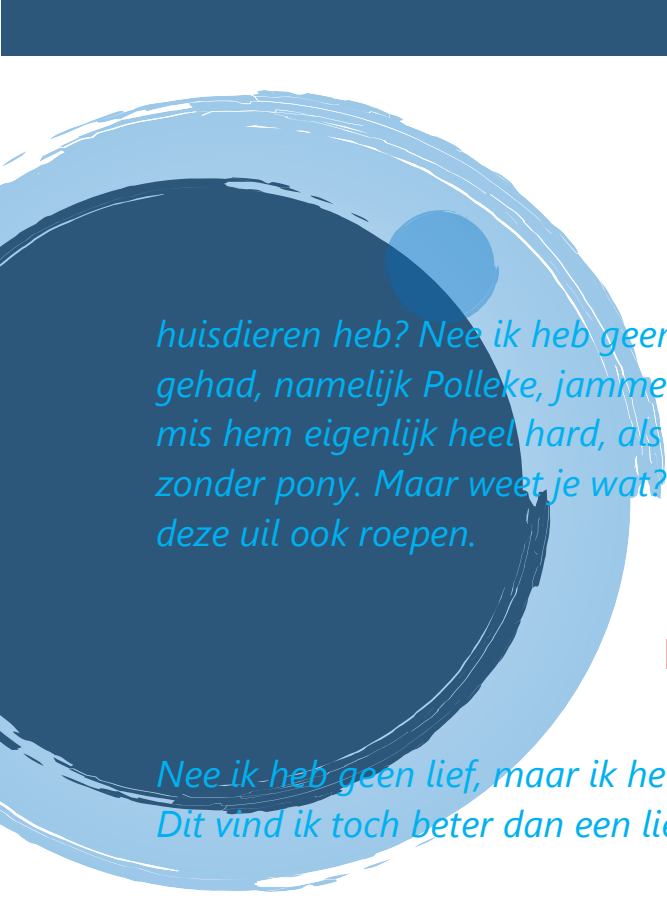
het verleden begeleid werken bij het Nieuwsblad Van Geel, deze krant is sedert eind 2018 stopgezet, en was de oudste krant van ons land. In deze krant had hij een eigen rubriek, namelijk Met Wouter De Wereld in, een kijk op zijn wereld dus.

In het dagelijkse leven werkt hij 3 dagen per week in het Dagcentrum van Geel, en tijdens de schoolperiodes kan je hem op woensdagvoormiddag terugvinden in de bibliotheek van Laakdal, maar ook is hij actief bij het stadsarchief van Geel, en dit op vrijdagvoormiddag, dit is ook onder de schoolvakanties. Op beide plaatsen is dit begeleid werken. Wouter woont in Eindhout, ook is hij heel trots op Het Nieuws Van De Eerste Naald. Op een mooie lentedag was het zover, tijdens de middagpauze kregen wij de kans om met hem een babbeltje te slaan, en zo de krant een beetje beter te leren kennen.

Wat zijn je hobby 's?

Wel, Ik kijk graag naar de voetbal, en zeker als KVC Westerlo speelt, want ik ben een supporter van de Kemphanen, elke thuiswedstijd ben ik dan ook aanwezig in 'T Kuipje, ook kijk ik graag naar blote vrouwen op internet, maar niet alleen op internet, want als ik de kans heb kijk ik ook naar de mooie vrouwen. Ik ga ook eens graag een lekkere cola drinken, dat is trouwens mijn lievelingsdrank. Of ik

A large, light blue circle with a darker blue outline and a small blue dot inside, positioned in the bottom right corner of the page.

huisdieren heb? Nee ik heb geen huisdieren, in het verleden heb ik wel een pony gehad, namelijk Polleke, jammer genoeg is hij enkele jaren geleden overleden. Ik mis hem eigenlijk heel hard, als ik nu naar buiten kijk zie ik een groen grasveld, zonder pony. Maar weet je wat? Ik heb wel een uil in de boom, en soms hoor ik deze uil ook roepen.

Heb je een lief?

Nee ik heb geen lief, maar ik heb wel heel veel vriendinnen, en ook vele vrienden. Dit vind ik toch beter dan een lief hebben.

Wat is je lievelingseten?

Wel, mijn lievelingseten is spaghetti bolognaise, ik ben een echte Belg dus echte Belgische kost namelijk frieten met een heerlijk koninginnenhapje erbij, vind ik ook heel lekker, maar er moet wel een koekje bij zijn, want anders is het geen echt koninginnenhapje. Wist je trouwens dat het koninginnenhapje niet in ons land is ontstaan maar in Frankrijk? Eigenlijk is het koninginnenhapje in de 19de eeuw bedacht door chef-kok Marie-Antonie Carême. Dir werd voor de echtgenote van Lodewijk XV, namelijk Marie Leszczyńska voor het eerst gemaakt, en weet je wat? Voor mij mag er ook een koninginnenhapje klaargemaakt worden.

Wat is je lievelingskleur?

Voor mij is blauw mijn absolute lievelingskleur, en weet je wat? Mijn favoriete voetbalploeg heeft toevallig ook blauw samen met geel. Zoals wij weten de kleuren van het water en de zon. Deze kleuren maken mij echt heel vrolijk.

Voor welke voetbalploeg gaat je voorkeur ga je kijken?

Mijn favoriete club is KVC Westerlo, hun bijnaam is Oorspronkelijk de kemphanen, maar wordt ook wel eens de parel van de Kempen genoemd. Jammer maar helaas spelen ze niet altijd goed voetbal, maar ik ben elke thuiswedstrijd normaal gezien wel aanwezig, en dit sinds het seizoen 2000-2001. Ook heb ik als vaste thuis supporter een abonnement, en dit in het j-vak.

Hoe ben je eigenlijk op het idee gekomen om een krant te schrijven?

Wel ik werkte van 22 november 2013 tot eind december 2018 bij het Nieuwsblad van Geel gewerkt. Dit deed ik eigenlijk als begeleid werken. Eind december 2018 werd deze krant stopgezet, na een tijdje begon ik het journalistenleven zo te missen dat ik als journalist aan de slag wou gaan, en begon ikzelf plannen te maken om een eigen krant op te starten, en wat er niet veel mensen weten is dat ik in overleg met Nele Oosterbosch het idee al had om in 2019 een krant te starten. Maar het bleef toen alleen maar bij het idee, tot ik in het voorjaar van 2020 besloot om weer in de pen te kruipen. En in maart 2020 begon ik aan dit geweldige avontuur, en begin oktober 2020 kwam de eerste editie van deze krant uit, ik wist niet wat ik hiervan moest verwachten, en toch zorgde ik ervoor om deze krant uit te breiden en te laten groeien zoals het nu is. Nele heeft haar bijdrage hierbij ook gegeven met haar Leentjes verhalen en ook haar artikels, die in de 2de editie van deze krant stonden.

Nadien was ze jammer genoeg hiermee gestopt, maar toch heb ik op korte termijn een team kunnen vormen, en staan er enkele mensen in de geschiedenisboeken van Het Nieuws Van De Eerste Naald. Zoals bijvoorbeeld jullie beide met dit interview af te nemen van mij. Ward, je begon als gewone stagiair, en wat je nu al allemaal hebt bereikt is ongelooflijk, je bent uitgegroeid tot de assistent van de krant. En Sven, je gaat ook een mooie toekomst bij Het Nieuws Van De Eerste Naald tegemoet, dat weet ik nu al.

Tot slot, Wat gaat er zoal allemaal in de 10de editie komen?

Dat geef ik nog niet prijs, maar de 10de editie wordt echt wel heel speciaals, dus al wie benieuwd is naar de 10de editie moet nog even wachten.

Zo, dit was ons eerste interview dat wij voor de krant van onze copain wouter mochten afnemen, hij is de beste journalist die wij kennen. Ook een algemene dank je wel dat wij de kans wij krijgen om aan deze krant te werken en zo jou te helpen met onder meer de interviews en zo. Ook gaan wij onze kans met 2 handen grijpen om Het Nieuws Van De Eerste Naald nog beter te maken. Trouwens, dit is een hele mooie naam voor de krant. Bedankt voor het leuke gesprek, en nog veel succes als hoofredacteur gewenst, en tot een volgende keer.

Vertrouwen misbruikt

Wat nooit had mogen gebeuren, is toch gebeurd. Een vrouw die jarenlang gold als de beste vriendin van een gezin met twee kinderen met een beperking, heeft het vertrouwen van de ouders op schokkende wijze misbruikt. Ze liet maar liefst 80.000 euro verdwijnen. Dit geld was bedoeld voor de zorg en begeleiding van de kinderen.

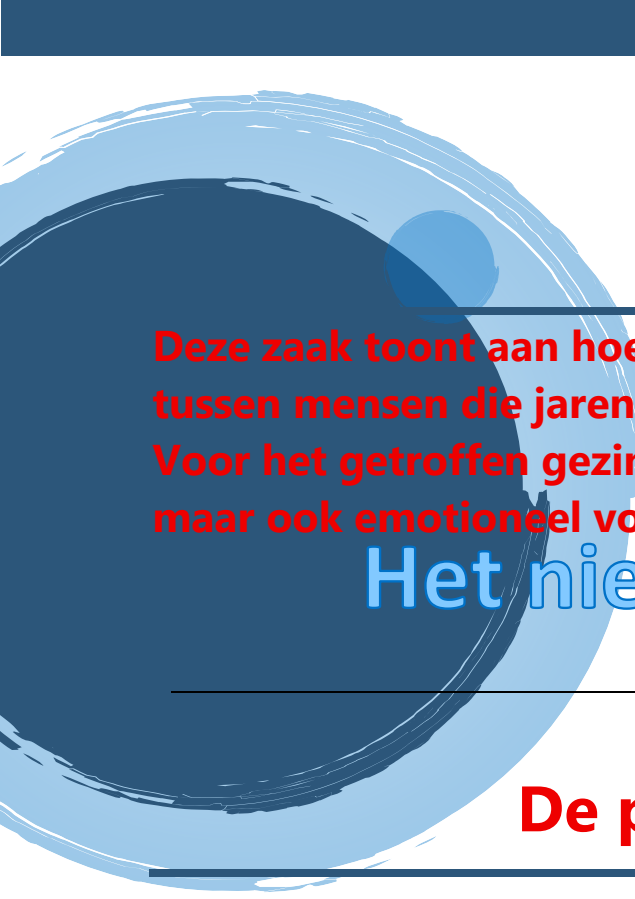
De vrouw beheerde het zorgbudget op verzoek van de ouders, die door hun drukke werkweek haar om hulp hadden gevraagd. Ze vertrouwden haar volledig. Het budget was bestemd voor therapieën, ondersteuning en aangepaste begeleiding. Maar in plaats van zorg, volgde misbruik.

Achter de schermen kampte de vrouw met een verstoorde thuissituatie. Ze zat verward in een bittere echtscheiding en zou haar ex-man meermaals hebben bedreigd. Uit latere verklaringen bleek dat ze in financiële nood verkeerde en het volledige zorgbudget op haar eigen rekening had gezet en uitgegeven, en toen kwamen er plotseling alarmbellen van bij de bank.

De bank trok aan de bel toen plots een groot bedrag op haar rekening verscheen. De vrouw ontkende aanvankelijk alles, maar toen de ouders geconfronteerd werden met een controle door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), kwam de waarheid aan het licht. Tijdens een hevige discussie gaf de vrouw toe dat ze het geld had gebruikt voor persoonlijke uitgave. Kort daarna verdween ze uit beeld.

Na een reeks rechtszaken kregen de ouders uiteindelijk opnieuw toegang tot het zorgbudget. De vrouw werd veroordeeld tot het terugbetalen van het geld en kreeg een boete van 10.000 euro opgelegd. Haar vermogen werd in beslag genomen.

Deze zaak toont aan hoe kwetsbaar vertrouwen kan zijn zelfs tussen mensen die jarenlang deel uitmaakten van elkaars leven. Voor het getroffen gezin blijft de schade niet alleen financieel, maar ook emotioneel voelbaar.

Het nieuws van Jimmy

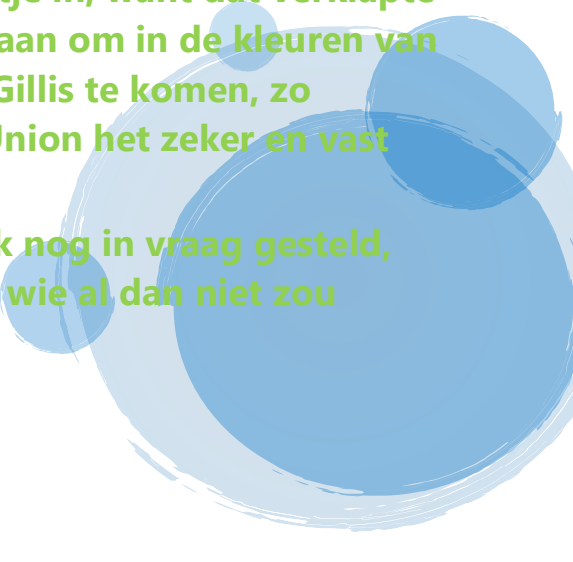
De ploeg van Brussel

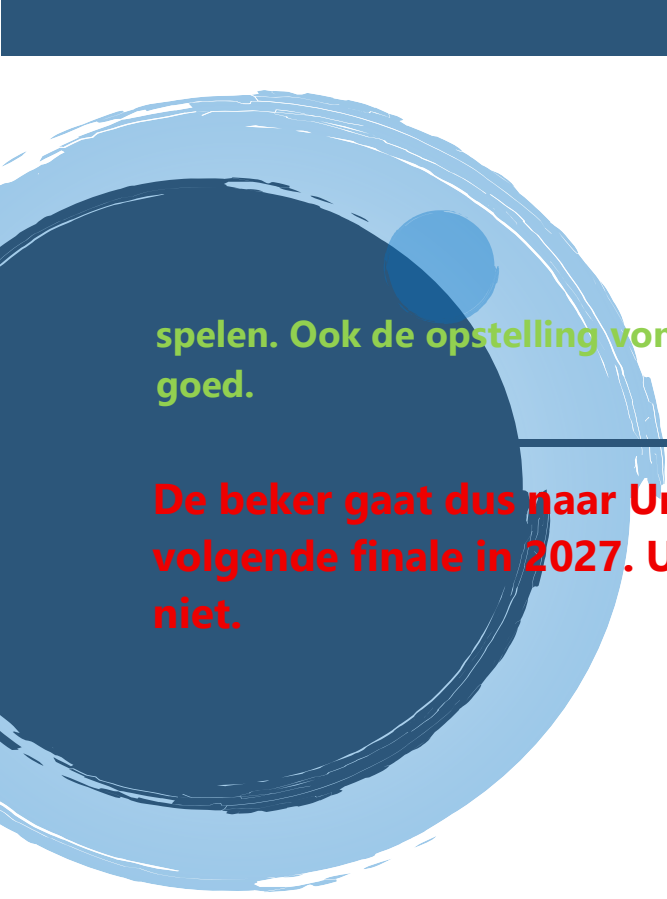
Op donderdag 14 mei werd de Crocky Cup finale van 2026 gespeeld. Dit jaar ging de partij tussen Union en Anderlecht, geëindigd op 3-1. Zo grijpt Anderlecht alweer naast een prijs, en dat deed pijn voor de iedereen die een warm hard draagt voor Anderlecht.

Heel Anderlecht leek klaar om na zoveel jaren zonder prijs weer eens de prijzenkast open te mogen doen, maar een derby tegen Union is nooit makkelijk, ook nu weer was het niet simpel, met de afgekeurde doelpunten en nog zoveel meer was deze wedstrijd een echte bekerwedstrijd. Dit zag ook de opmerkelijke gast, namelijk Romelu Lukaku die samen met zijn zoon Romeo de bekerfinale bijwoonde.

De reacties nadien waren bij het winnende kamp natuurlijk heel overweldigend, en er kon ondanks dat er een heel belangrijke wedstrijd voor Union zat aan te komen, toch een klein feestje in, want dat verklapte de sociale media, hierbij werd er een oproep gedaan om in de kleuren van Union naar het Maurice Van Menenplein in Sint-Gillis te komen, zo vertelde David Hubert diezelfde avond nog dat Union het zeker en vast niet gestolen heeft.

Uit het verliezende kamp werd de trainer dan ook nog in vraag gesteld, want niemand wist tot een uur voor de wedstrijd wie al dan niet zou

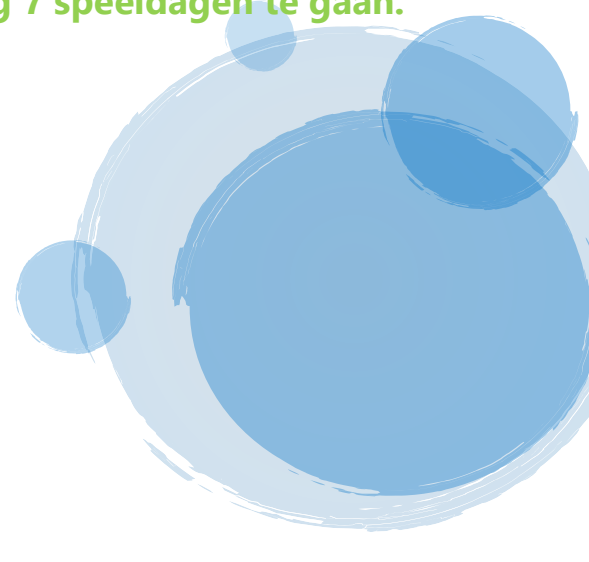
spelen. Ook de opstelling vonden de spelers een echte schande, maar goed.

De beker gaat dus naar Union, en wij zijn nu al benieuwd naar de volgende finale in 2027. Union verdient de beker, en Anderlecht niet.

Wie wordt kampioen?

Op zondagavond 19 april, werd het een harde strijd tussen Union Saint Gillis uit Vorst, te Brussel, en Club Brugge, en dit was bijna op leven en dood. Het werd een heel spannende wedstrijd, waarin Union aan het langste einde trok, dit omwille met 2-1 te winnen van Club Brugge en dat vind ik natuurlijk heel spijtig.

Aan de vooravond van deze wedstrijd hoopte ik natuurlijk dat Club het spelletje haasje over speelde met Union. Maar het had niet mogen zijn, en eigenlijk is er nog niets verloren want er zijn nog 7 speeldagen te gaan.

Wordt Union kampioen of neemt Club Brugge toch nog de landstitel? Dat zou al voor de 20ste keer uit de clubgeschiedenis zijn. Het worden nog hele spannende en hopelijk mooie wedstrijden, met hopelijk een terechte landskampioen.

De 20ste landstitel

Wat was dat nog allemaal, zeg? Club Brugge heeft zijn titel na een absolute rollercoasteravond dan toch beet.

Tegen KV Mechelen gaf het zijn voorsprong door twee fouten van doelman Van den heuvel nog uit handen, maar gelukkig voor blauw-zwart werd er 100

kilometer verder ook nog een goal van concurrent Union afgekeurd. En zo kroop Club door het oog van de naald richting zijn 20e titel.

In de 87e minuut bokst doelman Dani van den Heuvel naast een hoekschop van Myron van Brederode. Zo ging de bal rechtstreeks in doel en werd het 2-2. Club moest zo nog bibberen richting het einde, maar omdat Union op een gelijkspel bleef steken in Gent, mocht Club dan toch al een titelfeestje bouwen in Mechelen. Met twee doelpunten was Myron van Brederode eigenhandig verantwoordelijk voor toch een spannende slotfase, maar toch was het Club Brugge dat mocht vieren, dankzij het gelijkspel van Union.

Na de nederlaag tegen Union is het nog maar de tweede keer in deze Champions' Play-offs dat Club niet kon winnen. Maar toch zal het feestje na de wedstrijd misschien wel groter zijn dan na een overwinning, want Club is voor de 20e keer landskampioen.

Goed begonnen is ...De opdracht was simpel voor Club Brugge. Winnen op het Veld van KV Mechelen en de 20e landstitel was binnen. Gebeurde dat niet, dan moest het afwachten wat Union deed om te kijken of de titel vandaag al binnen was. Het tempo lag niet hoog, maar Club Brugge was wel dominant. Carlos Forbs trapte Club al vroeg op voorsprong, maar Hans Vanaken stond nipt buitenspel in de opbouw. Daarna moest Ortwin De Wolf nog twee keer redding brengen, tot Christos Tzolis opnieuw opstond bij club. Na een goede kaats van Tresoldi legde de Griek de 0-1 knap in het zijnetje.

Het grootste werk was zo gedaan voor Club, zeker omdat KV Mechelen aanvallend niets klaarkreeg. Bij de rust was Club dan ook virtueel kampioen. Daarna kreeg Club nog een resem kansen om het volledig af te maken en rustig te beginnen aan een titelfeestje, maar het derde doelpunt viel maar niet. En dus begon KV Mechelen aan een slotoffensief, al viel het tweede doelpunt van Van

Brederode toch uit de lucht.

Dat mag je best letterlijk nemen. De Nederlander trapte namelijk een hoekschop in een tijd binnen. Van den Heuvel zag er niet te best uit, want hij bokste naast de bal.

En zo moest Club nog bibberen naar het einde, want aan de 2-2 zou niets meer veranderen. Toen vanuit Gent het nieuws binnen sijpelde dat Union gescoord had, leek Club zijn titelfeest volledig uit te moeten stellen. Maar dan kwam het verlossende bericht dat het doelpunt afgekeurd werd.

Na het laatste fluitsignaal moest Club dan nog even wachten op het beslissende laatste fluitsignaal in Gent, maar vanop een gsm zagen de Club-spelers hoe Union niet meer tot scoren kwam.

Zo mocht het feestje toch losbarsten. De 20e landstitel is binnen voor Club. Vanaf volgend jaar prijkt er dan ook een tweede ster boven het logo van Club.

De belangrijke periode

Het is weer bijna zover het Wereldkampioenschap voetbal in Amerika. Canada. Mexico In 1986 haalde onze nationale trots van zelfs de halve finale.

Dit is de selectie van toen Jean-Marie Pfaff, Jacky Munaron, Gilbert Bodart, Eric Gerets, Michel De Wolf, Michel Renquin, Georges Grün, Lei Clijsters, Hugo Broos, Stephane Demol, Franky van der Elst, Franky Vercauteren, René Vandereycken, Enzo Scifo, Philippe Desmet, Leo van der Elst, Patrick Vervoort, Erwin Vandenbergh, Jan Ceulemans, Nico Claesen, Raymond Mommens en Daniel Veyt.

En dit is de selectie 2026 Keepers: Thibaut Courtois (Real Madrid), Senne Lammens (Manchester United) en Mike Penders (RC Strasbourg). Verdedigers: Timothy Castagne (Fulham), Zeno Debast (Sporting), Maxim De Cuyper (Brighton & Hove Albion), Koni De Winter (AC Milan), Brandon Mechele (Club Brugge), Thomas Meunier (Lille), Nathan Ngoy (Lille), Joaquin Seys (Club Brugge) en Arthur Theate (Eintracht Frankfurt Middenvelders: Kevin De Bruyne (Napoli), Amadou Onana (Aston Villa), Nicolas Raskin (Rangers), Youri Tielemans (Aston Villa), Hans Vanaken (Club Brugge) en Axel Witsel (Girona).

Aanvallers: Charles De Ketelaere (Atalanta), Jeremy Doku (Manchester City), Matias Fernandez-Pardo (Lille), Romelu Lukaku (Napoli), Dodi Lukebakio (Benfica), Diego Moreira (RC Strasbourg), Alexis Saelemaekers (AC Milan), Leandro Trossard (Arsenal)

Hopelijk spelen we op 19 juli 2026 de Finale in New York. Ik hoop alvast, als echte voetballiefhebber, dat er een echte Rode Duivels-gekte losbarst zoals in 2014 toen was het in Brazilië te doen en was het al, 12 jaar geleden was dat de Duivels zich plaatsten. Voor een groot toernooi. Ik duim alvast hopelijk jullie ook Veel kijkplezier al zullen we soms onze wekker Moeten zetten want er zijn wedstrijden soms in de vroege ochtend of middernacht en dat komt door het vele uur verschil in de VS Canada Mexico

**Om dit artikel af te sluiten nog een foto van het
Wereldkampioenschap 2026 vele sportgroeten van Jimmy**

Sport Nieuws

Een echte blamage

Het Kuipje beleefde op 7 december 2025 een namiddag die de geschiedenisboeken ingaat. Want KVC Westerlo bezorgde Anderlecht een pijnlijke 4-0 nederlaag en deed zo denken aan de legendarische stunts uit 1998 (6-0) en 2000 (5-0). Voor de tweede keer in twee seizoenen ging paars-wit ten onder tegen de Kemphanen.

Op enkele zitjes na was het stadion volledig gevuld. Wat toch wel heel opvallend was dat er geen bezoekende fans van Anderlecht aanwezig waren. Want het bezoekersvak bleef grotendeels leeg. Of hun supporters zich tussen de thuisaanhang hadden gemengd, weten wij niet. Maar wat wij wel weten is dat wie er als supporter van Anderlecht niet bij was, er geen spijt van heeft. Want Anderlecht speelde een bijzonder zwakke wedstrijd.

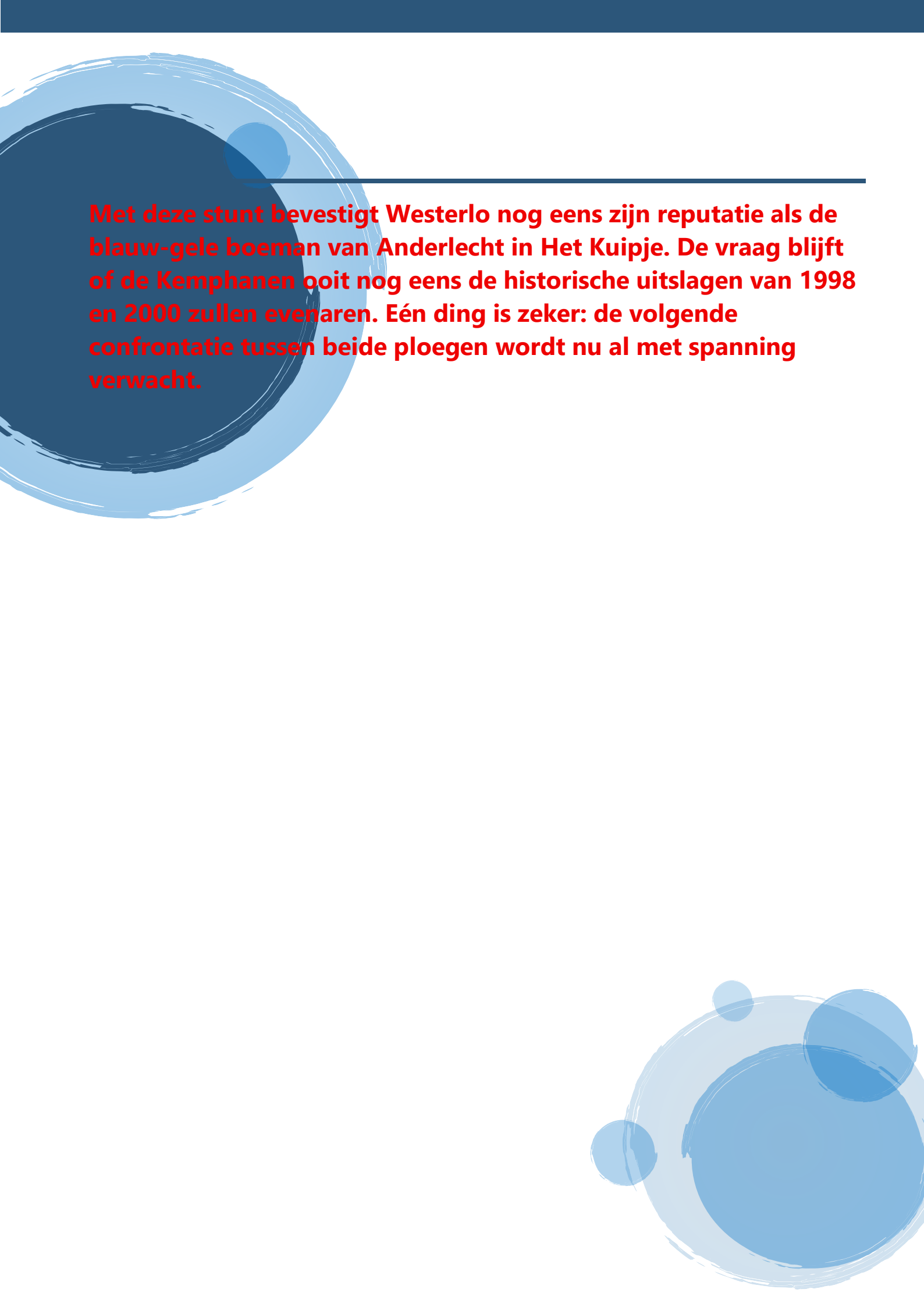
De Kemphanen namen al na 40 seconde de leiding en dit via Arthur Piedfort. Het Kuipje veerde toen recht, en kon voor de eerste keer daveren. Daarna volgden kansen bij de vleet. Allahyar Sayyadmanesh verdubbelde de score in de 34ste minuut en legde vlak voor rust met een strafschop de 3-0 vast. Niemand kon dit geloven, maar toch werd het grote Anderlecht weggespeelt, sommige droomde zelfs van een nieuwe 6-0, en dat kon zomaar.

Na de pauze maakte Bryan Reynolds er 4-0 van. Het had zelfs nog erger kunnen zijn voor Anderlecht, want Westerlo miste verschillende mogelijkheden.

Het Kuipje daverde op zijn grondvesten. Het bekende supporterslied *Iedereen is bang van Westerlo*, geschreven en gezongen door Adje Palen, weerklonk opnieuw door het stadion. Het enige wat ontbrak was het traditionele "treintje" van de spelers na afloop. Toch werd het een feestnacht die doet terugdenken aan de grootste triomfen uit de clubgeschiedenis.

Met deze stunt bevestigt Westerlo nog eens zijn reputatie als de blauw-gele boeman van Anderlecht in Het Kuipje. De vraag blijft of de Kemphanen ooit nog eens de historische uitslagen van 1998 en 2000 zullen evenaren. Eén ding is zeker: de volgende confrontatie tussen beide ploegen wordt nu al met spanning verwacht.

De terechte kritiek

Tijdens het seizoen 2025-2026 werd KVC Westerlo vele wedstrijden benadeeld door de scheidsrechter, dit was ook het geval tijdens de wedstrijd tussen KVC Westerlo en RAFC Antwerp, geëindigd op 2-4. Dit weet het bestuur van de Kemphanen ook, en daarom kreeg de scheidsrechter ook de volle lading te verwerken.

Dit was eigenlijk terecht, want een speler dat heel vlug gaat liggen, en dit nog wel na een heel licht contact moet je geen rode kaart geven, een gele kaart is hiervoor voldoende, maar dan moet je de andere speler van de tegenstander in een andere fase ook een gele kaart geven. Het is altijd hetzelfde klonk het bij de bestuursleden, en gingen verhaal halen bij scheidsrechter Nicolas Laforge. Deze was er niet goed van, en liet de wedstrijd 23 minuten later herbeginnen, want dit voorval gebeurde tijdens de rust.

Nicolas Laforge heeft het nadien mogen uitleggen bij de voetbalbond. Maar niet alleen de scheidsrechter, ook de 2 bestuursleden mochten het uitleggen, en nadien kregen de betrokken personen de inmiddels gekende straf, toegewezen. Ook moest Nicolas geld gekregen hebben van Antwerp, om de wedstrijd kapot te fluiten, maar dat werd niet bevestigd aan onze redactie.

Hoe dan ook, de bewuste speler is een echte kaartenpakker, maar de rode kaart was echt wel overdreven. Dit zal nog lang nazinderen bij elke voetbalfan van KVC Westerlo.

Hopelijk gebeuren er geen oneerlijke praktijken meer in het Belgische voetbal, want het is nooit leuk om zoveel benadeeld te zijn.

De zoveelste rel

De verloren bekerfinale van Anderlecht tegen Union, werd ook in 2026 nog maar eens overspoeld door een genadeloos gevecht, in en rond het Koning Boudewijnstadion. Want de supporters van Anderlecht hebben zoals iedereen ondertussen wel weet vele zitjes afgebroken, maar dat niet alleen. Want in het stadion werd er ook heel veel rookschade opgemeten. De brandweer heeft dan ook veel mogen blussen, en dan vraag je wel eens af, hoort dit nog wel bij het voetbal? Neen, want eigenlijk moet voetbal een feest zijn en blijven.

De hoofdstad van ons land, vreesde vooraf al voor een groot gevecht, en dit is ook nog gebeurt, want vooraf werd er al op de parking gevochten dit tussen enkele supporters van beide ploegen, en ook op de tribune moest men ingrijpen, want een supporter van Anderlecht slaagde erin om in het vak van Union terecht te komen. Gelukkig werd de supporter van paars wit vlug uit het vak van de Union supporters gehaald, en kwamen er alleen maar enkele politieagenten met meerdere vuistslagen ervan af.

Nog voor de match van start ging vlogen de stoeltjes eigenlijk al in het rond, want de supporters begonnen opeens de zitjes af te breken en smeten deze zitjes naar de andere fans toe. Gelukkig zonder gewonden, maar wel met heel veel schade aan het stadion. Volgens de eerste meting moet men al koste van 10.000 € doen.

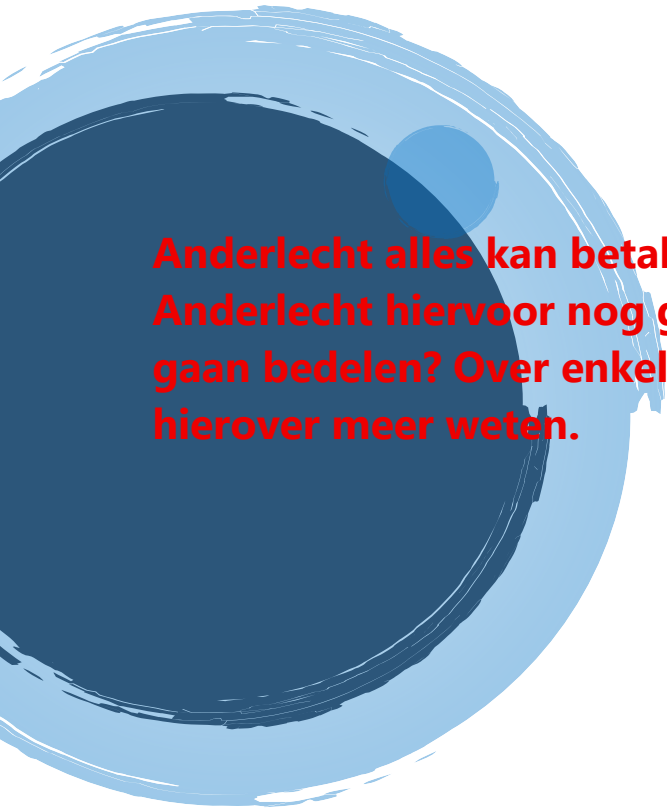

Maar het is eigenlijk nog meer geworden, hoeveel is niet aan onze redactie meegedeeld en daarom is de stad Brussel razend, want dit is niet de eerste keer dat er zoveel schade is, na een bekerfinale, waar Anderlecht ook al verloor. Dit zou Anderlecht nooit goed komen, want nu moet men alles betalen wat de supporters aangericht hebben.

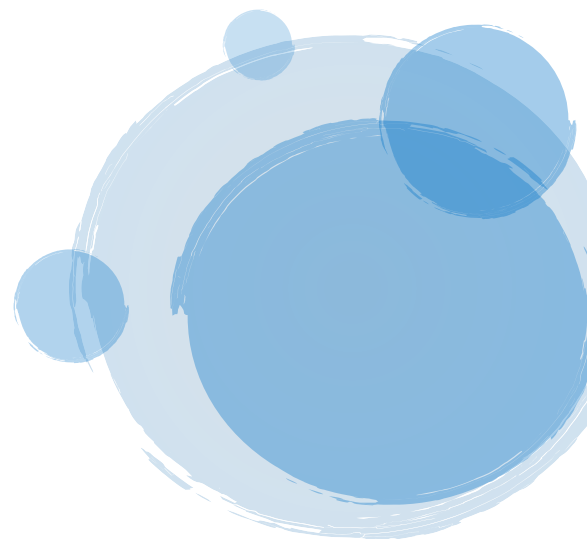
Na de verloren bekerfinale heeft Anderlecht toch wel een prijs, en deze is de schade betalen van wat hun supporters hebben aangericht. 😊 Dit is maar goed ook, want anders leren de fans van Anderlecht en de club zelf het nooit.

Voetbal moet een feest blijven en geen knokpartij, waar er gewonden of zelfs doden kunnen vallen. Nu maar hopen dat

Anderlecht alles kan betalen, want dat is nog de vraag, heeft Anderlecht hiervoor nog geld over? Of moet de recordkampioen gaan bedelen? Over enkele maanden gaan wij in elk geval hierover meer weten.

ongeziene uitzondering

Je ziet het niet zoveel, maar toch komt het voor, iemand met een beperking die in het MotoCross zit. Niet in deze G-sport maar wel in de gewone MotoCross. Het is niet altijd eenvoudig om in een wereld van een sportman terecht te komen, maar wij vonden toch één uitzondering.

Wij spraken onlangs met de 26-jarige Sven Belmans. Zijn lievelingseten is frieten, spiegelei en vis. Ook snoept hij graag van zijn vriendin Kato. Sven zijn lievelingskleur is rood, en is een beetje gelovig. Hij luistert graag naar allerlei muziek, Sven werkt in het dagelijkse leven in het Dagcentrum van Geel, en is aangesloten bij de Carnavalsgroep De Heikneuters, van Geel Winkelomheide. Zijn hobby's zijn G-voetbal bij KSA Sint-Dimpna en natuurlijk de MotoCross. Tijdens dit interview was ook Ward aanwezig, hij zorgde ervoor dat het gesprek een goede afloop kende. Ook kwamen er enkele kijklustigen een kijkje nemen, wie weet uit nieuwsgierigheid of zit er misschien iets anders tussen? In elk geval, wij namen plaats en het gesprek kon beginnen.

Kan je eens even iets rond de geschiedenis van de MotoCross vertellen?

Wel, de Motocross ontstond na de Tweede Wereldoorlog, toen er veel "offroad" werd gereden. Dit werd met een terreinwagen gereden, en is dus een vervoersmiddel dat je best over onverharde wegen kunt rijden, zoals zand, grind, rivierbedding, modder, sneeuw en rotsen. Maar in die tijd werd dit met oude legermotoren gereden. Uiteindelijk groeide de motorcross uit tot een echte sport. Wist je dat de motoren al vele decennia speciaal gemaakt worden om er mee te crossen? Wel, ik eerst niet maar nu wel. En weet je wat? Ik vind het een mooi geluid.

Hoe ben je begonnen met MotoCross?

Ik ben hiermee gewoon gestart, omwille dit een heel leuke sport voor mij is. En weet je wat het verschil is tussen een gewone motor en een Crossmotor? Wel dat zijn de veren. Waarom de veren? Dat kan ik heel moeilijk uitleggen, want dit weet ik niet. Maar het belangrijkste verschil tussen een gewone motor die wij kennen vanuit het straatbeeld is dat je met straatmotoren best niet kan crossen, want deze motoren zijn ontworpen voor comfort en snelheid op verharde wegen, terwijl de crossmotoren, gemaakt zijn voor op onverharde wegen met slijk en zand gemaakt zijn.

Wat is je favoriete herinnering?

Wel, dat is uiteraard mijn eerste overwinning in Herentals. Ik was daar heel blij om. Wie mijn idool is? Wel, dat is Lucas Coenen, hij is een echte Belg en woont in Overijse. Ik wil hem graag eens in het echt ontmoeten.

Heb je zelf eigenlijk al eens deelgenomen aan een wedstrijd?

Ja, ik neem elk jaar deel in Rijkevorsel. Hoe naar mijn beperking wordt gekeken? Wel, eigenlijk heel gewoon, want de MotoCross is één grote familie, ook al heb je dus een beperking, de mensen kijken niet raar op.

Wat is er zo bijzonder aan deze sport?

Het bijzonderste is voor mij het geluid, ik ben dit al jarenlang gewoon, want ik ben hier al van toen ik nog een klein gastje was naartoe gegaan. Dus ik weet heel goed wat de MotoCross voor mij betekent.

Welke leuke en minder leuke momenten zijn er bij jou zoal allemaal bijgebleven bij deze sport?

De leuke momenten zijn dat ik ooit een cross gewonnen heb voor mijn Mama, want ze is jammer genoeg al overleden, en ik mis ze heel hard, gelukkig heb ik nu mijn vriendin Kato, die mij kan troosten bij moeilijke momenten. En weet je wat? Ooit heb ik eens een 3de plaats behaald en mocht ik bij op het podium. Mijn minderleuke momenten is de val, want ik ben ooit eens gevallen bij een wedstrijd. Na de val had ik pijn aan mijn scheenbeen. Dit vind ik natuurlijk echt niet leuk.

Vertel eens even, wat eet een motocrosser zoal allemaal?

Wel, dit is heel simpel, want zoals elke sporter eet. Een motocrosser eet dus heel veel pasta, bananen maar ook heel veel vezels

Heb je ooit al eens pech gekend tijdens de MotoCross?

Ja, ik heb ooit al eens stukken gehad, ik weet niet meer wat aan mijn crossmotor was. Maar wat ik nog wel weet, is dat ik mijn scheenbeen ooit eens pijn gedaan heb door een val bij de MotoCross, en dit nog wel aan een berg, waar dit was weet ik niet meer maar het deed wel heel veel pijn.

Wat moet je zoal allemaal doen voor een goede motorcrosser te zijn?

Dat is heel simpel, want je moet hiervoor een goede fysiek hebben. Maar ook moet je je handen goed aan het stuur houden Want anders krijg je een armpomp. Dit wil zeggen dat je het stuur niet stevig moet vastnemen, maar heel lichtjes, want bij een stevige greep doen je onderarmen nadien pijn.

Hoe zie je de toekomst van de MotoCross in?

Eigenlijk niet zo goed, men moet de weg afzetten, want eigenlijk moeten wij gaan betogen, want men wil de MotoCross afschaffen, en dit mag niet. Daarom is er een petitie gestart, deze staat ook online. En weet je wat? Elke motocrosser heel deze petitie al getekend. Hopelijk blijft de MotoCross bestaan, want ik zou dit niet meer kunnen missen.

Welke sport vind je het mooiste en het leukste?

Als ik moet kiezen tussen MotoCross of voetbal, dan kies ik toch voor de MotoCross hoor. Want ik ben al van mijn 2,5 jaar aanwezig bij de MotoCross, dit is voor mij ook een passie geworden, en weet je wat? Het geluid en de geur van de benzine is voor mij al onvergetelijk, dit is beter dan niets. Ik kan deze sport echt niet meer missen.

Sven, je bent een talentvolle kerel, dit mag gezegd worden, ook mag je trots zijn dat je de MotoCross echt wel onder controle hebt, en dit ondanks je beperking. Hopelijk mag je nog veel genieten van deze sport, en wordt je ooit nog de kampioen van de MotoCross. Bedankt voor de moeite en tijd dat je aan ons spendeerde en hopelijk horen wij tijdens de toekomst nog meer van jou.

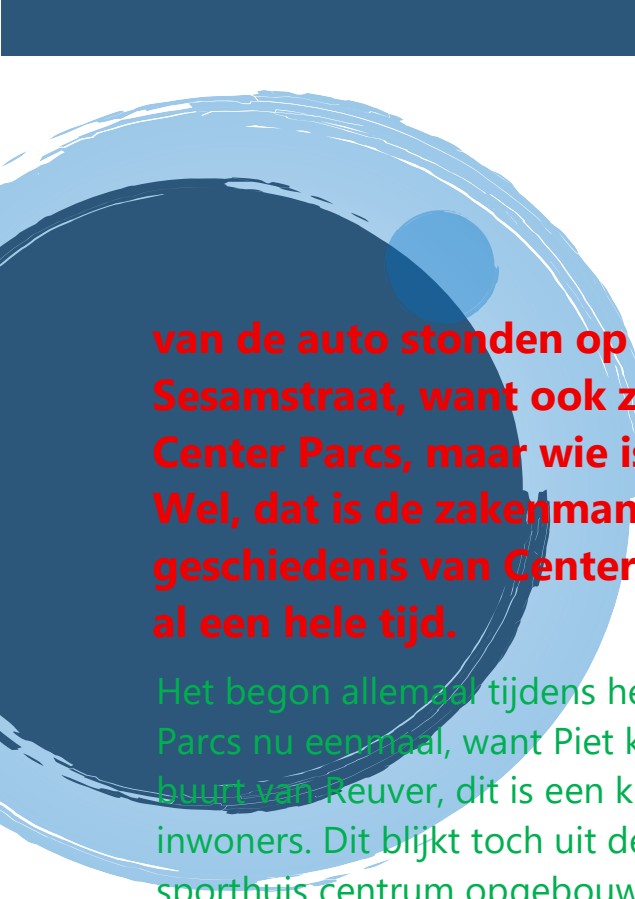
Na ons gesprek namen wij afscheid en mochten ons opmaken voor de volgende opdracht, want een krant maken en schrijven kost veel moeite en tijd. Maar één ding is zeker, Sven is een echte topkerel met talent.

Familie Nieuws

Het superweekend van 2025

In de zomer van 2025 werd er besloten om in het najaar van datzelfde jaar een weekendje Center Parcs te boeken, dit bracht wel superleuke herinneringen met zich mee, want vroeger trokken wij ook regelmatig naar Center Parcs. Dit doet ons denken aan de winteravonden met sneeuw in Center Parcs buiten zwemmen, of de knal onderweg naar huis, omwille dat Papa zijn sloffen die op het dak

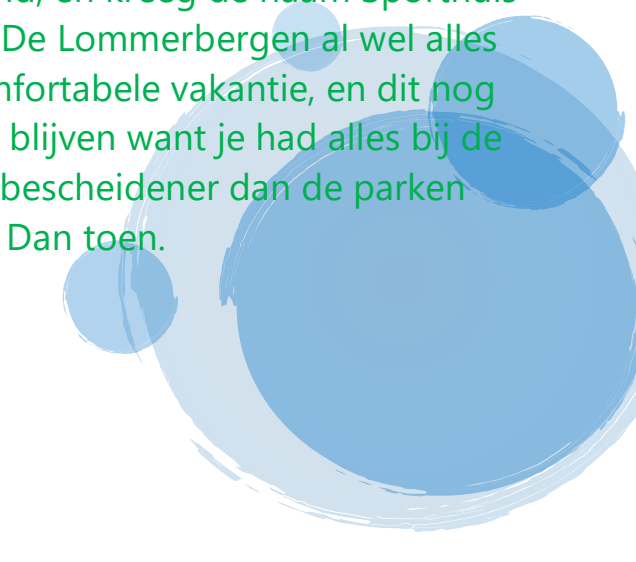

van de auto stonden op de weg veilen, maar ook de figuren van Sesamstraat, want ook zij liepen in het verleden ooit rond in Center Parcs, maar wie is eigenlijk de stichter van Center Parcs? Wel, dat is de zakenman Piet Derksen. Wij duiken even de geschiedenis van Center Parcs in, want deze parken bestaan toch al een hele tijd.

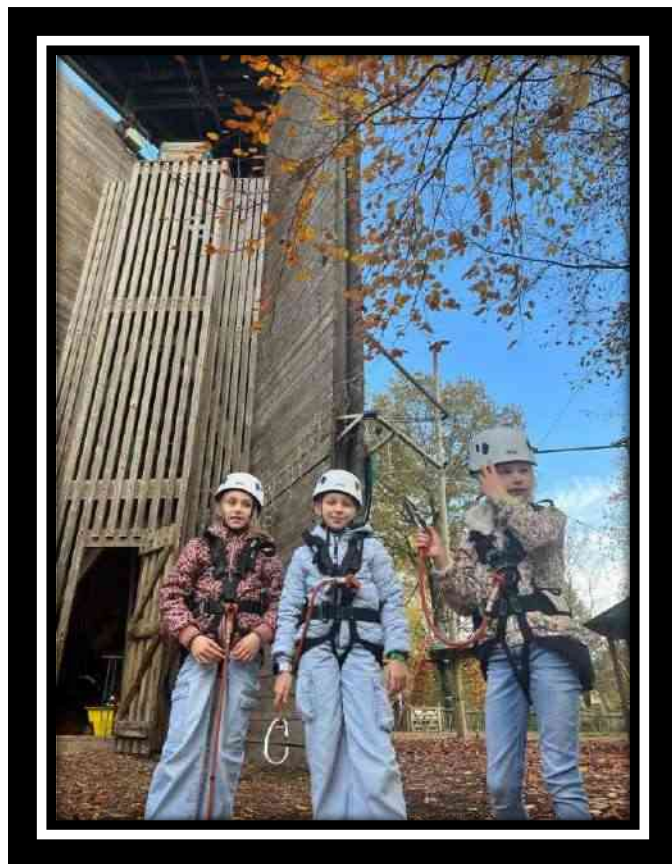
Het begon allemaal tijdens het jaar 1967 in Limburg, want daar ontstond Center Parcs nu eenmaal, want Piet kreeg een stukje grond aangeboden, en dit in de buurt van Reuver, dit is een klein stadje in de provincie Limburg, en telt 11,010 inwoners. Dit blijkt toch uit de recente cijfers. De zakenman had vanaf 1953 zijn sporthuis centrum opgebouwd, en dit met heel veel succes, want hij had maar liefst 17 sportwinkels.

En toch was het nog niet voorbij, want Tijdens de jaren 50 en 60 kwamen er een eigen tentfabriek en reisbureau bij; zijn ondernemersactiviteiten ontwikkelden zich steeds meer in de richting van vrije tijd en vakantie. Op een dag vroeg Piet zich af wat hij met dat stuk grond zou kunnen doen. De locatie ligt ver van de grote steden en zou voor een sportwinkel absoluut ongeschikt zijn. Maar al snel beseft Derksen de mogelijkheden van het grondstuk, door de ligging in de prachtige natuurlijke omgeving, en hij koopt het uiteindelijk.

Dit leidde uiteindelijk naar de opening van het eerste vakantiepark en dit in het jaar 1968. En nog wel op het bewuste stukje grond, en kreeg de naam Sporthuis Centrum De Lommerbergen. In die tijd war er in De Lommerbergen al wel alles te vinden wat een gast nodig heeft voor een comfortabele vakantie, en dit nog wel midden in de natuur, en je kon op de locatie blijven want je had alles bij de hand. Dit park was wel vele eenvoudiger en ook bescheidener dan de parken die wij nu kennen, want nu is het vele luxueuzer, Dan toen.

Zo genoeg geschiedenis, over Center Parcs, want hier kunnen wij natuurlijk vele meer vertellen. Dus nu over naar weekeindje Center Parcs, het boeken zelf ging vlotter dan een datum vinden, want zowel, Mariou, Roseline en Amelie moesten kunnen meegaan, en dan zou Westerlo ook niet mogen thuis spelen, uiteindelijk werd het verlengde weekend van 8 november gekozen, en werden er 2 aangepaste huisjes geboekt. Want ook ik ging mee, gelukkig lagen deze huisjes naast elkaar en kon het aftellen beginnen.

Enkele weken vooraf werd er volop appelmoes klaargemaakt en in potten

van confituur gestoken om mee te nemen, dit terwijl iedereen aan het aftellen was. De week van 3 november kwam steeds dichterbij en het weer zat ook mee, alles werd die week ook ingepakt om mee te nemen, en op een echte nazomerse 7 november was het zover, jawel al november en toch prachtig weer, het weekend kon beginnen. Met een volle auto vertrokken wij richting Eperheide, en kon het weekend echt beginnen.

Eenmaal aangekomen, kregen wij armbandjes als sleutels, deze dient om overal in het park zelf binnen te kunnen, maar ook voor als je gaat

zwemmen het kleerkastje los of open te maken. Wat gaat de technologie toch vooruit.

Met die armbandjes moesten de deuren van de huisjes ook losgemaakt worden, Papa probeerde als eerste, maar het ging niet, want hij stond niet bij het kastje voor het bandje voor te houden. 😊 Dit was wel een heel grappig moment, gelukkig wist ik waar hij de deur moest losmaken, en zo konden wij toch naar binnen.

Eenmaal binnen was het uitpakken en alles op z'n plaats zetten, Papa had iedereen ingelicht waar ze moesten zijn, dit terwijl Mama aan het deeg van de pannenkoeken begon, want de meeste hadden honger van naar school te gaan of te werken.

Zoals verwacht kwamen Marilou en Roseline als eerste aan, en dit natuurlijk samen met Annelies en Christophe, na het eten besloten wij om te zwemmen, en dit deden we ook. Gelukkig kon Amelie ook nog even zwemmen, want ze was samen met Karolien en Christophe nogal laat aangekomen, maar goed. Zo was de dag voorbij en kon iedereen gaan slapen.

De volgende dag begon met heerlijke pistolets, nadien werd er een kleine wandeling naar éde speeltuin gemaakt, en dit langs de dieren, de voormiddag was zo voorbij, na even in de grote binnenspeeltuin, werd er naar de huisjes gewandeld waar de 3 meisjes hun oksels gingen verfrissen. Tja dat heb je nu met vrouwen, 😊 in de namiddag leerde Marilou, Roseline en Amelie hoe je vuur kunt maken, met allerlei materiaal zoals stro en karton. De tijd ging zo snel voorbij, en plotseling stonden Karolien en Christophe gepakt en gezakt, dit samen met het avondeten al aan de huisjes. Want die nacht bleven Karolien en Christophe slapen. Na een kleinigheid hebben gegeten was het weer tijd om richting zwembad te wandelen en een plonsje te nemen.

Na het zwemmen was het tijd om te eten, Karolien maakte het eten klaar, en de rest dekte de tafels, plotseling zei er iemand almaar goed dat wij Wouter hebben, want anders hadden wij geen automatische deuren, en konden wij ook niet op het knopje drukken, o ja, de andere Christophe was die avond ook aanwezig, en dat zonder Annelies, want zij had jammer genoeg weekeinddienst en moest dus werken. Het eten was heerlijk, met onder meer lasagne, na het eten werden er nog enkele spelletjes gespeeld zoals Uno, en zo vloog de avond weer voorbij. Het weekeind had duidelijk

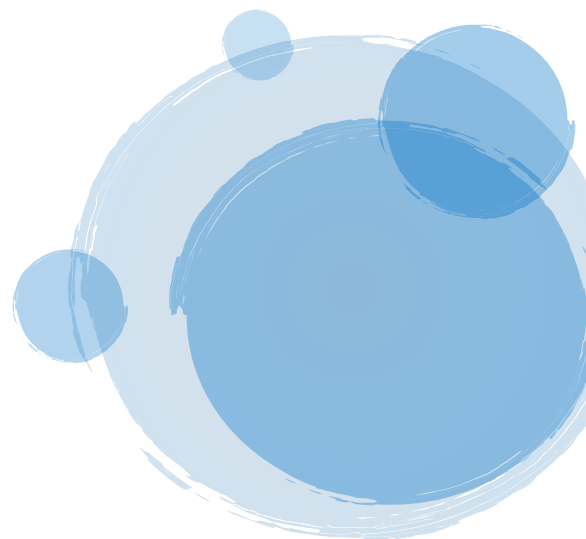
vleugels, 😊 en dit had iedereen geweten want voor je het wist was het alweer zondag.

Die dag werd er tijdens de voormiddag een zoektocht met opdrachten voor de kinderen gedaan, en tijdens de namiddag nog een terrasje. Ook werd er nog eens in de binnenspeeltuin gespeeld. Toen Karolien en Christophe vertrokken waren was het wachten tot Christophe toekwam. Toen hij aankwam werd er nog gegeten en nadien terug gezwommen. Na het zwemmen wou iedereen een ijsje eten, en dat deden wij ook.

Die zondagavond moest iedereen op tijd naar bed, want de dag nadien moest alles terug worden ingepakt, want om 10u moesten wij de huisjes verlaten, en dit lukte maar juist tijdig.

Na het verlaten van de huisjes was het voor de 3 meiden klimtijd, en weet je wat? Niemand had bang dat is toch ook een hele prestatie. 😊 Na het klimmen was het tijd om frieten te eten met een hamburger voor sommige toch, wist je trouwens al dat er een hamburger met spek bestaat? Wel ik wist het niet tot dan toe toch.

Na het eten zat het deugddoende weekend er jammer genoeg op. Het was echt heel leuk en iedereen genoot ervan. Dit met prachtig weer, hopelijk mogen wij in de toekomst nog eens op weekend, en weet je wat? Ik hoop stiekem op een nieuw weekendje Center Parcs, want dit was een onvergetelijk weekend.

Het Moppenhoekje

Amber en Ward zitten op een bankje. Amber vraagt aan Ward: "Wil je zien waar ik aan mijn blindedarm ben geopereerd?" "Ja, graag!", antwoord Ward enthousiast. "Daar, in dat grote gebouw met al die ramen..."

Fred gaat naar de dokter. Hij loopt naar binnen en zegt: "Ik heb een bril nodig." Waarop de dame achter de balie antwoord: "Inderdaad, want u staat nu in de kaaswinkel..."

"Harry, een prille veertiger maar helaas het ongelukkige slachtoffer van het zoveelste massa-faillissement in België, zit intussen al 7 maanden zonder werk. Op een dag komt hij thuis en roept: "Schat!! Schat !!! Moet je horen! Ik heb een geweldige job gevonden! Goed salaris, prima vakantieregeling en gunstige werkuren!" Zijn vrouw, Marie, is onmiddellijk in de wolken en slaakt een zucht: "Wat heerlijk, lieve schat van me!" "Ik wist wel dat je het naar je zin zou zijn!", antwoordt Harry, "Je kan maandag beginnen!"

Ben belt 112: "Mijn vriend is dood!"

Telefoniste: "Zeker weten dat hij dood is." Plotseling klinkt er een Geweerschot "Oké, wat nu?"

Lore vraagt aan Wendy, hoe heet een dessert dat je maar soms krijgt?
Dat weet ik niet, antwoorde Wendy. Wel een *Af-en-toetje* vertelde Lore.

Mieke vraagt aan Els, Waarom kun je trappen nooit vertrouwen? Dat weet ik niet antwoorde Els, wel
Ze zijn altijd op weg naar beneden, zegt Mieke.

WOORDZOEKER

T	R	V	K	J	K	C	V	U	X	Q	G	F	P	S	B	V	U
S	H	L	T	C	L	K	W	L	A	C	J	H	R	C	X	H	O
D	O	E	K	J	N	T	Z	V	J	G	O	L	N	K	L	B	R
F	O	K	E	M	V	H	Q	W	A	T	E	R	M	V	W	I	K
L	I	M	H	Q	B	L	T	B	Q	N	H	B	F	R	U	K	M
C	B	E	N	X	N	O	L	R	L	M	J	V	C	U	L	Z	W
E	R	L	I	M	O	N	A	D	E	W	U	C	L	W	E	N	G
Q	V	K	O	W	X	D	P	X	G	D	O	E	V	T	V	M	P
X	L	Z	K	O	F	F	I	E	O	R	T	V	M	O	U	V	G
W	B	H	K	G	Z	B	J	K	T	V	X	L	Y	X	D	E	R
N	G	M	L	Z	B	D	C	T	K	W	O	Y	L	M	K	L	E
C	U	A	K	V	O	O	A	E	G	I	N	K	C	E	L	U	B
Q	O	V	O	S	R	W	L	H	J	T	U	C	F	J	I	M	O
L	G	I	X	V	U	I	O	T	Z	S	W	V	X	T	E	N	Q
K	V	M	B	A	Q	N	C	U	N	I	V	A	O	H	O	W	M
O	D	P	Z	Y		B	Z	P	V	R	O	X	E	F	C	D	X

F	L	W	I	J	N	P	M	T	R	F	T	I	J	V	L	N	O
B	F	H	T	Q	C	S	T	K	G	O	I	R	R	D	X	R	S

Kan je de volgende dranken in het rooster vinden?

Thee – koffie - Fristi - Water - Duvel

Cola – Melk- Wijn - Limonade

